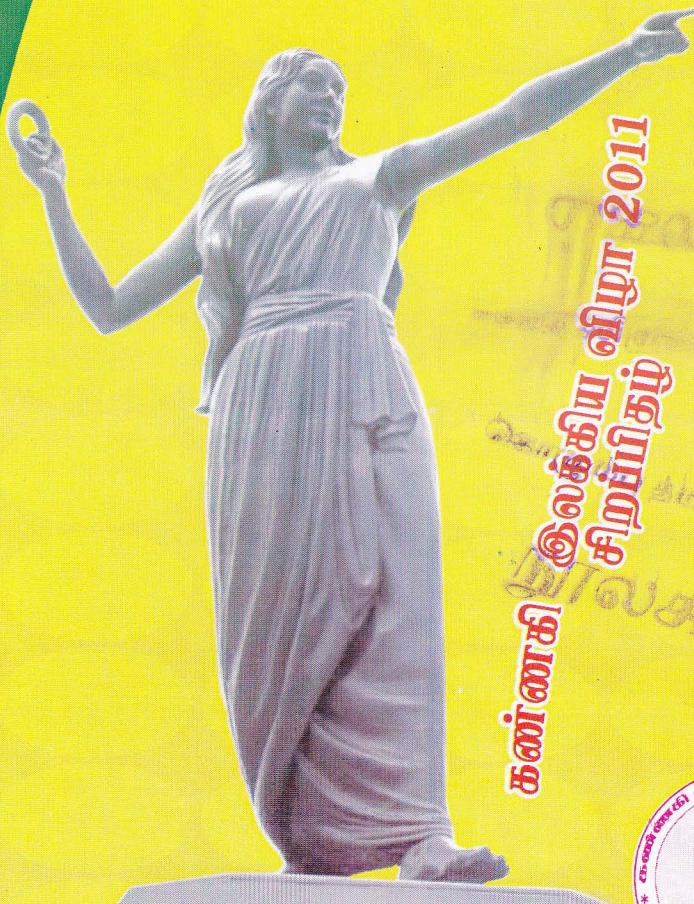

June 2011
Issue : 42

ஏசந்தக்டர்

கிளைச்சியம் கில்லாமல் கிலக்கியம் கில்லை

கன்னகி இலைக்குப்பு சிறிதிதழி விழா 2011

திருமா யணிநங்கை வந்தாள்! - எங்கள்

நீஞா நமைத்திட வந்தாள்! வந்தாள்!!

ஆர் 2011
வீசீ : 42

60/-

திருமண

சௌவ

**15 வருடத் திருமண சௌவ
நிறைவினை முன்னிட்டு
வேல் அழுதன் பாரிய சௌவக்
கட்டணத் துறைப்பு!**

❖ விபரம்

விபரங்களுக்குத் தனிமனித நிறுவனர் - "சுயதெரிவு முறை முன்னோடி"- முத்த, புகழ்பூர்வ, சர்வதேச, சகவருக்குமான திருமண ஆலோசகர் / ஒற்றுப்படுத்துநர் குரும்பசிட்டியூர், மாயை வேல் அழுதனுடன் தீங்கள், புதன், வெள்ளி மாலையிலோ, சனி, ஞாயிறு நண்பகலிலோ தயங்காது தொடர்பு கொள்ளலாம்!

❖ தொலைபேசி

2360488 / 2360694 / 4873929

❖ சந்திப்பு :

முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்கு முறை (*Consultation by Appointment*)

❖ முகவரி

8.3.3 மெற்றோ மாதுமனை (வெள்ளவத்தை காவல் நிறையத்திற்கு எதிராக, நிலப்பக்கம், 33 ஆம் ஒழுங்கை வழி) 55ஆம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு - 06.

துரித - கலை மணமக்கள் தெரிவுக்குச் சுயதெரிவு முறையே!
ரம்மிய-மகோன்னத மணவாற்றுக்குக் குரும்பசிட்டியூர்
மாவையறு வேல் அழுதனே!

வில்ட்சியஸ் இல்லாஸல் வில்க்கியஸ் இல்லை

செங்கதீர்

தோற்றும் 30.01.2008

42

மாசி 2011(தி.வ.ஆண்டு 2042)

4வது ஆண்டு

ஆசிரியர்:

செங்கதீரோன்

தொ.பேசி/T.P -065-2227876
077-2602634

மின்னஞ்சல் / E.mail-
senkathirgopal@gmail.com

துணை ஆசிரியர்:

அன்பழகன் குருஸ்

தொலைபேசி/T.P - 0777492861
மின்னஞ்சல்/E.mail -
croos_a@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி :

செங்கதீரோன்

திரு.த.கோபாலகிருஷ்ணன்
19, மேல்மாட்டு தெரு,
மட்டக்களப்பு,
இலங்கை.

Contact :

Senkathiron T.Gopalakrishnan
19, Upstair Road,
Batticaloa,
Sri Lanka.

நாலகம்

02

03

04

06

11

22

27

32

43

49

54

63

- ◆ ஆசிரியர் பக்கம்
- ◆ கண்ணகி இலக்கிய விழாவின் நோக்கங்கள்

- ◆ அதிதிப் பக்கம்
- ◆ 'கண்ணகை அம்மன் பத்ததியும் பாடல்களும்'
- ◆ பத்தினித் தெய்வமும் சுனாமியும்

- ◆ 'சிலம்புக் காவியம்'
- ◆ கொம்பு விளையாட்டு (கொம்பு முறிப்பு) பற்றிய மீள்பார்வை.
- ◆ கண்ணகியின் பல்வேறு அம்சங்கள்.

- ◆ சக்தி வழிபாட்டில் வற்றாப் பழைக் கண்ணகை அம்மன்.
- ◆ வைகாசிப் பெளர்ணயியா? வைகாசித் திங்கட்கிழமையா?
- ◆ 'கண்ணகி' வழிபாடு தொடர்பான (நாட்டாரியல்) தொன்மங்கள்.

- ◆ இலங்கை அறிவு இயக் கழும் சிலப்பதிகார விழாவும்.

வஞ்சகமில்லாத வாழ்க்கை முறையையும் விருந்திருக்க உண்ணாத வேளாண்மைத் தனத்தையும் வந்தாரை வாஞ்சசையோடு வரவேற்று வாழவைப்பதில் வற்றாத மனப்போக்கையும் கொண்ட கிழக்கிலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டு உருவாக்கத்தின் அடித்தளமாக விளங்குவது அம்மக்களின் சாதி, மத, பேதமற்ற சமரச நோக்கும் அம்மக்கள் பேணிவளர்த்துவரும் சகோதரத்துவமனப்போக்கும் ஆகும். இவற்றை வெளிப்படுத்துவன் இம்மண்ணில் உருவான இலக்கியங்கள். இவ்விலக்கியங்களுள் அதி முக்கியமானது இம் மக்களிடையே நிலவும் கண்ணகி நம்பிக்கைகளும் அந் நம்பிக்கைகளின் மீதமுந்த கண்ணகி இலக்கியங்களுமாகும். கிழக்கிலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் தனித்துவமான பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் இவ்வருடத்திலிருந்து ஆரம்பித்து எடுக்கப்படும் “கண்ணகி ஒலக்கிய விழா” வின் கன்னி விழாவான “கண்ணகி ஒலக்கிய விழா - 2011” இம் மாதம் 18, 19ம் திகதிகளில் நடைபெறுவதையொட்டி “சௌக்கந்தீ” தனது யூன்-2011 மாத இதழை (வீசு 42) “கண்ணகி ஒலக்கிய விழா - 2011” சிறப்புமலராக வெளியிடுகிறது. மட்டுமல்ல வருடாவருடம் எடுக்கப்பட்டபோகும் இக்கண்ணகி இலக்கிய விழா எதிர்காலத்தில் கிழக்கிலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தைப் பண்பாட்டுத் தளத்தில் ஒன்றிணைத்து அவர்களது சமூக- பொருளாதார - அரசியல் - கல்வி - கலை - இலக்கிய மேம்பாட்டை நோக்கி அறிவுபூர்வமாக அவர்களை ஆற்றுப்படுத்த வேண்டுமென்று “சௌக்கந்தீ” அவாவியும் நிற்கிறது. அத்துடன் கண்ணகி இலக்கிய விழாக் குழுவைப் பாராட்டி விழா சிறப்பற வாழ்த்துகிறது.

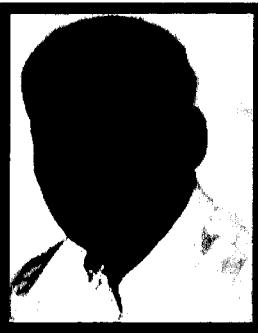
■ சௌக்கந்தீரோள்

கண்ணகி ஒலக்கிய விழாவின் நோக்கங்கள்.

- கண்ணகி தொடர்பான இலக்கியங்களை அறிமுகம் செய்து பரவலாக்குதல்.
- பண்டைய காலம் தொடக்கம் இன்றுவரை பயின்றுவரும் கண்ணகி சம்பந்தமான தொன்மங்களை மீட்டுப் பார்த்தல்.
- கிழக்கிலங்கையின் பண்பாட்டு அடையாளமாக விளங்கும் கண்ணகி இலங்கையங்களை வெளிக்கொணர்தல்.
- தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் குறிப்பாக கிழக்கிலங்கையிலும் நிலவும் கண்ணகி நம்பிக்கைகளுக்கிடையேயான பொதுமைகளை ஆராய்தல்.

அநிடிப் புத்தி

“சௌங்கதீர்” இதழின் இம்மாத அதிதி “கண்ணகி அம்மன் யக்ததியும் யாடல்களும்” நூலின் தொகுப்பாசிரியரும், மட்டக்களப்பு “விபுலம்” வெளியீட்டுக்கத்தின் தலைவருமான திரு. ஆறுமுகம் (கண் ஆறுமுகம்) அவர்களாவார்.

முழுப்பெயர் : கணபதிப்பிள்ளை ஆறுமுகம்.
தந்தை : உசமுண்டாப் போடி கணபதிப்பிள்ளை
தாய் : பாலிப்போடி பெரியபிள்ளை
பிறந்த திகதி : 1949.09.21
பிறந்த இடம் : கன்னன்குடா

ஆரங்பக்கல்வியை கன்னன்குடா அ.த.க. பாடசாலையில் (தற்போது மகா வித்தியாலயம்) பெற்று 1960 இல் ஜந்தாம் ஆண்டு அரசாங்க புலமைப்பரிசில் பரிட்சையில் சித்தியடைந்து மட்டக்களப்பு, வந்தாறுமூலை மத்திய மகாவித்தியாலயம் சென்று கல்வியை க.பொ.த. (உயர்தரம்) விஞ்ஞானம் வரை கற்று 1968 இல் க.பொ.த. உயர்தரப் பரிட்சைக்குத் தோற்றி உயர்கணிதம், பிரயோககணிதம், பெளதீகவியல் ஆகிய பாடங்களில் சித்தியடைந்தார். 1970 இல் மக்கள் வங்கியில் இணைந்து கல்முனை, மட்டக்களப்பு, காத்தான்குடி, செங்கலடி ஆகிய இடங்களில் கடமையாற்றி முகாமையாளராக 2004 இல் ஒய்வு பெற்றார்.

இவரது தந்தை உசமுண்டாப்போடி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் வைத்தியர் - புலவர் - திண்ணைப்படிப்பாலும் சுயதேலாலும் கேள்விஞானத்தாலும் தம்புலமையினை விருத்தி செய்த அறிஞர். வைத்திய வாகடங்களில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்ததுடன் கூத்து நூல்கள் இயற்றுவதிலும் இவர் தந்தை வல்லவராயிருந்தார்.

பாடசாலை, கல்லூரிக் காலத்தில் படிப்பில் மிகவும் கெட்டிக்காரணாகத் திகழ்ந்த ஆறுமுகம் 1963 இல் கொழும்புவிவேகானந்தசபை நடாத்திய (மேற்பிரிவு) சைவசமயப் பரிட்சையில் அகில இலங்கை நீதியில் முதலாம் இடம்பெற்றார். 1966 க.பொ.த. (சாதாரண) தரபரிட்சைப் பெறுபேற்றில் கிழக்கு மாகாணத்தில் முதலாம் இடத்தையும் பெற்றவர்.

இதற்காக இராமகிருஸ்னமிசன் வழங்கிய தங்கப்பதக்கம் பெற்றார். இவர் 1980 காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவந்த “வயல்” சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவிலும் இடம்பெற்றிருந்தார். 1994 இல் சி.மெளன்குரு, மா.சதாசிவம், சி.கோபாலசிங்கம், த. கோபாலகிருஸ்னன் ஆகியோருடன் இணைந்து “விபுலம்” வெளியீட்டு நிறுவனத்தைத் தொடங்கி அதன் தலைவராயிருந்து இன்றுவரை ...

1. பழையதும் புதியதும் (1992) கலாநிதி. சி.மெளன்குரு.
2. தான்தோன்றீச்சரம் (1992) வெல்லவூர்க் கோபால்.
3. புலவர்மனி பெரியதம்பிப்பிள்ளை எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம்.
4. சுவாமி விபுலானந்தர் காலமும் கருத்தும். (1992) கலாநிதி. சி.மெளன்குரு.
5. முற்றுப் பெறாதகாவியம் (1994) வெல்லவூர்க் கோபால்.
6. பாரதியாரின் பெண் விடுதலை இலக்கியம் - காலம் - கருத்து நிலை (1996) சித்திரலோகா மெளன்குரு.
7. மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள் (1998) கலாநிதி. சி.மெளன்குரு
8. இராவணேசன் (வடமோடி நாடகம்) (1998) கலாநிதி.சி.மெளன்குரு.
9. மட்டக்களப்பு குகன்குல முற்குகர் வரலாறும் மரபுகளும் (2000) ஞா. சிவசண்முகம்.
10. வனவாசத்தின் பின் (நாடகம்) (2002) சி. மெளன்குரு.
11. தமிழக வன்னியரும், ஈழத்து வன்னியரும். (2003) வெல்லவூர்க் கோபால்.
12. நாடகமும் அரங்கியலும் (2006) ஜெகநாதன்.
13. இந்தியக் கலையும், ரசனையும் (2007) வடிவேல் இனப் மோகன்.
14. பெண் - அனுபவம் - இலக்கியம் (2007) சித்திரலோகா மெளன்குரு.
15. மழை (நிருத்திய நாடகம்) (2008) சி.மெளன்குரு.
16. கண்ணகை அம்மன் பத்ததியும், பாடல்களும். தொகுப்பு கன.ஆறுமுகம்.

ஆகிய நூல் களை வெளிக் கொணர் ந் துள் ஓர். மட்டக்களப்பு கொக்கட்டிக்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் கோயில் வண்ணக்கர்களுள் ஒருவர். “அகரம்” புத்தகசாலையின் அதிபர். கண்ணகி இலக்கிய விழாக்குழுவின் பொருளாளர். “சௌங்கதீர்” இன் வரவிலும் வளர்ச்சியிலும் தீவிர அக்கறை கொண்டவர்.

“கண்ணகை அம்மன் பத்தத்யும் பாடல் கணம்” தொகுப்பு நாலுக்கு பேராசிரியர் சி. மௌனாகுரு வழங்கிய அனிந்துரையிலிருந்து சில குறிப்புகள்.

■ ஒரு சமூகத்தினை - இனத்தினை அல்லது ஓர் இனக்குமுமத்தினை அறிந்து கொள்ள அவற்றின் பண்பாடு, நடத்தை, உள்வியல்களைப் புரிந்துகொள்ள அச்சமூகத்தின் - இனத்தின் அல்லது இனக்குமுமத்தின் ஆழமாக வேறுன்றியுள்ள தொன்மங்கள் (Myth) உதவுகின்றன.

இத்தொன்மங்கள் மிகப்பழமையானவை; சமூகத்தின் அடிமனதில் ஆழப்பதிந்தவை; அச்சமூகத்தை உள் நின்றியக்கும் சத்தி வாய்ந்தவை. உண்மையைவிடத் தொன்மம் சக்தி வாய்ந்தது. Myth is powerful than truth. தொன்மத்துக்காக உயிரைக்கூடக் கொடுப்பர். இத் தொன்மங்கள் வாய்மொழியாகவும் வழக்கிலிருக்கும். எழுத்து மொழியிலுமிருக்கும். தொன்மங்கள் வாய்மொழியாக இருந்து எழுத்து மொழி பெற்றனவேயாம்.

■ தமிழகத்திலும் கேரளாவிலும் இலங்கைவாழ் சிங்கள் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் ஆழ வேறுன்றியுள்ள ஒரு தொன்மாக நாம் கண்ணகி கதையினைக் கருதலாம். இத்தொன்மத்திற்கு ஒரு நீண்ட வரலாறுண்டு.வாய்மொழியாக வழக்கிலிருந்து ஒரு முலை இழந்த பெயர் தெரியாத ஒரு பெண்ணின் கதை. “ஒரு முலையறுத்த திருமாவண்ணி” என்று சங்க இலக்கியமான நற்றினையில் பதிவு செய்யப்பட்டு அது பின் சிலப்பதிகாரமாக வளர்ந்து கண்ணகி வழக்குறையாக மலர்ந்த ஒரு பெரும் வராறு இக்கண்ணகி தொன்மத்துக்குண்டு.

■ சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பத்தினித்தெய்யோ எனவும் வட பகுதி மக்களிடையே (முல்லைத் தீவு) அம்மாளாச் சி எனவும் கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் மக்களிடையே கண்ணகை அம்மன் எனவும்

அழைக்கப்படும் இத்தெய்வம் பற்றிய தொன்மங்கள் பற்றி பேராசிரியர் கணநாத் ஒபயசேகர செய்த The Goddess Pathini என்ற ஆய்வே இதுவரை ஓர் ஆதாரபூர்வமான ஆழமான ஆய்வாகத் திகழ்கின்றது.

■ கிழக்கிலங்கை பெண்தெய்வவழிபாட்டினை இன்னும் ஆழமாகப் பேணிவரும் பிரதேசமாகும்.

■ சுவாமி விபுலானந்தர் காரைதீவுக் கண்ணகை அம்மன் பாரம்பரியத்தில் இருந்தே உருவானவர் என்பது மனத்திலிருத்த வேண்டிய ஓர் செய்தியாகும்.

■ கண்ணகை அம்மனை வழிபாடு எழுத்தில் அமைந்த இரண்டு ஆவணங்கள் மட்டக்களப்பில் உள்ளன. ஒன்று பத்ததி, இன்னோன்று பாடல்கள். பத்ததியைச் சிலர் பத்தாசி என அழைப்பார். பத்தாசி என மக்கள் மத்தியில் வழங்கி வந்த இயல்பான சொல் பத்ததி என உயர்தன்மை பெற்றதோ என்பது ஆய்வுக்குரியது. கோயில் கிரியை செய்யும் முறைகளை ஒழுங்காக எடுத்துரைக்கும் ஆவணமே பத்ததி ஆகும்.

■ கண்ணகை அம்மனுக்குரிய கிரியைகளோடு மக்களை கண்ணகை அம்மன் வழிபாட்டில் இணைத்துக் கொள்ள கண்ணகி பற்றிய பாடல்கள் உதவுகின்றன.

■ கண்ணகை அம்மன் கோயிற்சடங்கு நாட்களில் கண்ணகி வழக்குரை படிக்கப்படுவது வழமை. முதலாம் சடங்கு தொடக்கம் இறுதிநாள்வரை கண்ணகி வழக்குரை பாடப்படும். கதவு திறத்தல் அன்றே இது ஆரம் பமாகும். கல்யாணக்கதை படிப்பு நடக்கும். பச்சைக்கட்டுச் சடங்கு அன்று அடைக்கல கதை பாடப்படும். வழக்குரை பாடுவது சடங்கின் ஒருபகுதி. சடங்கு நாட்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப இதனைச் சுருக்கியும் விரித்தும் பாடுவர்.

சடங்கின் இறுதிநாள் குஞர்த்தி நடைபெறும். அம்மனின் கோபம் தணிவிக்க செய்யப்படும் சடங்கே குஞர்த்தி. குஞர்த்திப்பாடல் எனிமையும் இனிமையும் ஒசை ஒத்திசைவும் கொண்ட இனியபாடல்கள். உடுக்கொலியும் சிலம்பின் பின்னணியும் அதற்கு ஒரு தனியழகு தரும். குஞர்த்திப்பாடலின் முற்பகுதி கண்ணகை அம்மன் வரலாறு

கூறுவதாகவும், பிற்பகுதி கோபம் ஆறக் குளிர்ந்தருளுமாறு வேண்டுவதாகவும் அமைந்திருக்கும்.

கண்ணகை அம்மன் அகவல் ஒவ்வொரு நாளும் பூசை முடிந்ததும் கட்டாடியாரால் பாடப்படும். இந்த அகவலைக் கட்டாடியார் மாத்தீரமே பாடுவார். வேறு எவ்வும் பாடுவதில்லை. பாடலுக்குப் பின்னனியாக எந்தவாத்தியமும் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. அகவல் தவிர உடுக்குக் காவியம் என்ற ஒன்றும் சிலகோயில்களில் பூசைக்குப் பிறகு பாடப்படும். இவை தவிர கண்ணகை அம்மன் பற்றிய பாடல்கள் பல பல்வேறு ஊர்ப்புலவர்களால் பல்வேறு காலங்களில் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

■ மட்டக் களப்புச் சமூகத் தின் அரசியல் சமூக பண் பாட்டு உருவாக்கத்தினைக் கண்ணகை அம்மன் கோயில் வழிபாடு - அவ்வழிபாடு வளர்ந்த முறைமை - அவ்வழிபாட்டுக்காகப் படைக்கப் பட்ட இலக்கியங்கள் என்பவற்றைப் புதிய ஆய்வு நெறிகளுக்கமைய கற்பதன் மூலம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

■ கிழக்கிலங்கையினது இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை வாய்மொழி இலக்கியப் பாரம்பரியத்துள் அடக்கி விடுவது பொதுவான ஒரு மரபாக இருந்து வருகிறது. சமுத்து இலக்கிய வரலாறு எழுதும் பலர் பழைய செந்நெறி இலக்கியங்களைப் பற்றி குறிப்பிடுமிடத்து கிழக்கிலங்கையின் இலக்கியங்கள் அதிக இடம் பெறுவதில்லை. கிழக்கிலங்கையின் இலக்கிய மரபு வாய்மொழி இலக்கியமரபே என்ற பாரம்பரிய கருத்தோட்டத்தின் செல்வாக்கிற்குட்பட்டு இவர்கள் இருப்பதுடன் கிழக்கிலங்கையில் தோன்றிய செந்நெறி இலக்கியங்கள் பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்காமையும் ஒரு காரணம் எனலாம்.

கிழக்கிலங்கைக்கென ஒரு நீண்ட இலக்கிய மரபு உண்டென் பதையும் அது யாற்பாண இலக்கிய மரபுடன் ஒரே வேளை இணைந்தும் வேறாகவும் வளர்ந்து வந்துள்ளது என்பதையும் கிழக்கிலங்கை இலக்கியங்களை நுணுகி ஆராய்வோர் அறிவர். கிழக்கிலங்கை இலக்கிய மரபை வாய்மொழி இலக்கிய மரபு, செந்நெறி இலக்கிய மரபு, வாய்மொழிக்கும் செந்நெறிக்கும் இடைப்பட்டதோரு பொதுமரபு என முவகைக்குள் அடக்கலாம்.

வாய்மொழியாகப் பாடல்களை இட்டுக் கட்டிப்பாடும் மரபு இன்றும் கிழக்கிலங்கையில் வழக்கிலுண்டு. கிழக்கிலங்கையில் ‘கவி’ எனப்படும்

பாடல்வகை இதனுள் அடங்கும். இது தமிழர் முஸ்லீம்கள் மத்தியில் வழங்கி வரும் ஒரு மரபாகும்.

கண்ணகை வழக்குரை, பாரத அம்மானை, கம்சன் அம்மானை, இசுவா அம்மானை, இராமர் அம்மானை போன்ற நூல்கள் கிழக்கிலங்கையில் ஒரு செந்நெறி இலக்கியப்பாரம்பரியம் இருந்தமைக்கான சான்றுகளாகும். கண்ணகை அம்மன் பற்றிய பாடல்களிலும் ஒரு செந்நெறித்தன்மை இருப்பதனை அவதானிக்க முடியும்.

கிழக்கிலங்கையில் ஆடப்படும் கூத்து நூல்கள், ஊர்க்கோயிற் சடங்குகளில் பாடப்படும் காவியம், வசந்தன் பாடல், சிந்து, தாலாட்டு முதலான பாடல்கள், மட்டக்களப்பு மான்மியம், மட்டக்களப்பு பூர்வீக சரித்தீரம் என்பன செந்நெறிக்கும் வாய்மொழி நெறிக்கும் இடைப்பட்ட நூல்கள் எனலாம். இவற்றை orature என அழைப்பார். அதாவது oral க்கும் (வாய்மொழிக்கும்) literature க்கும் (செந்நெறிக்கும்) இடைப்பட்ட orature (பொதுநெறி)

இப்பொது நெறியின் அம்சம் யாதெனில் அது கல்வி கேள்விகளிற் புலமை பெற்ற கற்றோரையும் ஈர்க்கும். கல்வி கேள்விகளிற் புலமைய ற்றவரான சாதாரண மக்களையும் ஈர்க்கும். இலக்கியத்தினை சனமயப்படுத்தும் இப்பண்புடைய இலக்கிய மரபே கிழக்கிலங்கையின் பிரதான இலக்கிய மரபு போலத் தெரிகின்றது.

■ கண்ணகை அம்மன் பாடல்களில் காணப்படும் ஒசை நயமும் ஒத்திசை நயமும் சொல் நயமும் கவிதை அழகும் தனியாக ஆராயப்பட வேண்டியவை. மக்களுக்கு கண்ணகை அம்மன் கதைகளை எடுத்துக் கூறுவதே இப்பாடல்களின் பிரதான நோக்கமாயமையினும் கண்ணகை அம்மன் கோயில்கள் சிலவற்றில் உடுக்கடி சிலம்போசை பறைமழக்கம் என்பனவற்றிற்கு அமைய மாந்தர் தெய்வமுற்று ஆடி வழிபாடு நடத்தும் முறைகள் இருப்பதனாலும் இப்பாடல்கள் ஒசையையும் ஒத்திசையையும் பெற்றனவாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

**விசுர மேகநீற் வேதநுத வாள் கருணை
மேவுமத வாரண விநாயக விநோதா**

என்று குளுந்ததிப்பாடல் ஆரம்பமாவதுடனே ஒசையும் ஒத்திசையும் ஒடிவந்து பாடல்களில் உட்கார்ந்து கொள்ளுகின்றன. இராமாயணம்

எழுதிய கம்பர் 96 விருத்த ஒசை வகைகளைக் கையாண்டார் என்பர். இங்கு பெயர் தெரியாத புலவர்கள் பல்வேறு வகையான ஒசை வகைகளை கையாண்டிருப்பதனை இப்பாடல்களைப் படிப்போர் அறிவர். காப்புக்கு ஓர் ஒசை எனின் கண்ணகையின் தோற்றத்திற்கு இன்னுமோர் ஒசை. கண்ணகை அம்மன் கோபத்துடன் மதுரை வீதிகளில் வருவதற்கு ஓர் ஒசை எனின் அவளைக் குளிர்ப்பண்ண மற்றுமோர் ஒசை. வழிபட இன்னுமோர் ஒசை எனப் பல்வேறு ஒசை நயங்களை கண்ணகை அம்மன் குனர்த்திப் பாடல்களிலே காணலாம்.

பல வேறு ஒசை ஒத்திசை நயங்கள் கண்ணகை அம் மன் பாடல்களைத் தொட்ட இடங்களிலேல்லாம் மனக் கின்றன. அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ் ஒசை நயத்தினை ஒத்தவையாக இவை அமைந்திருக்கின்றன.

பாடல்களின் சொல் நயங்களும் எம் மை வசீகாரிக் கின்றன. உதாரணத்திற்கு கண்ணகியை ஒரிடத்தில் அறிமுகப்படுத்தும் ஆசிரியர் “கந்தம் செறிந்த கனங்குழலாள்” என்ற சொற்களைக் கையாளுகிறார். கந்தம்-வாசனை. வாசனை நிறைந்த குழல். குழல் என்பது தலைமயிர், சிறியதலைமயிர் அன்று. அது கனம்குழல். அடர்த்தியும் நிறமும் கொண்ட தலைமுடிடி அது. கந்தம் செறிந்த கனம்குழல் என்ற சொற் தொடர் பெரியதொரு படிமத்தை எம் முன் நிறுத்துகிறது. அழகாபாரம் கலைந்து தொங்க கண்ணகை கைச்சிலம்பு ஏந்திச் செல்லும் ஓவியத்திற்கான கற்பனை இங்குதான் உருவாகி இருக்க வேண்டும். இன்னொரு இடத்தில்

வாஸன ஏடுத்து வளமுலையைத் தானாந்து தோளாடையாகத் துணிந்தாய் குளிர்ந்தருள்வாய்.

என வருகின்றது. இங்கு கண்ணகை அம்மன் வாளால் தன் முலைஅரிந்து இரத்தம் வழிய வெற்று மேலுடன் அவள் நிற்கும் காட்சியினை தோளாடையாக என்ற சொல் உணர்த்தி நிற்கின்றது. தோள் ஆடையாக இருந்தாலெலன் தோல் ஆடையாக இருந்தாலெலன் கண்ணகியின் தோற்றத்தினைச் சொற்களுக்குள் சிறைப்பிடிக்கிறார் கவிஞர். இவ்வண்ணம் இப்பாடல்களின் சொல்நூயம் இரசித்தற்குரியது.

பத்தினித் தெய்வமும் சுனாமியும்

கிழுக்கிளங்கையின் பாணமைக்கிராமம் பற்றிய ஓர் ஆய்வு

: கந்தையா சண்முகலிஸ்கம்:

பொத்துவிலிற்குத் தெற்கே உள்ள மாகாணத்திற்குச் சென்றார். The பாணமை தமிழர், சிங்களவர் ஆகிய Cult of Goddess Pattni இரு இனத்தவர்களும் ஒருங்கே (பத்தினித் தெய்வ வழிபாடு) வாழும் கிராமம். இவ்விரு சமூகத்தி என்றும் அவரது பெரும்படைப்பில் என்றும் அவரது பெரும்படைப்பில் பாணமையின் பத்தினி வழிபாடு பாணமையின் பத்தினி வழிபாடு கள் என்பது மட்டுமல்ல அவர்கள் பற்றியும் அங்கு நடைபெறும் திருமண உறவு மூலம் தொடர்பு கொம்பு விளையாட்டுப் பற்றியும் பட்டவர்க ளாய் இரத்த உறவுடைய விஸ்தாரமாக எழுதியிருக்கிறார். வர்களாயும் இருந்துவந்துள்ளார்கள். 1970க் களின் முற் பகுதி யில் இதனைவிட பத்தினித் தெய்வ அக்கரைப்பற்றுக்கு வந்து கள வழிபாடும் சிங்கள, தமிழ் மக்களைப் பின்னைக்கும் பண்பாட்டு அம்சமாக ஆய்வை நிகழ்த்திய மக்ஜில்வ் பேருயும் பாணமை பற்றிய பல தகவல்களைத் தருகிறார். மட்டக்க எப்பைச் சேர்ந்த நாட்டாரியல் ஆய் வாளரான க. மகேஷ் வர லிங்கம் கண்ணகி வழிபாடு பற்றி எழுதியுள்ளார். கொம்பு விளையாட்டு என்ற சடங்கியல் விளையா ட்டைப்பற்றியும் தமிழில் இவர் விரிவாக எழுதியிருக்கிறார். கொம்பு விளையாட்டின் சிறப்பான வடிவம் பாணமையில் இருப்பதா கவும் இவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வாளர்களின் வரிசையில் இன்னும் பலரைப்பற்றி சொல்லலாமேனும் இவ்விடயம் இக் கட்டுரையின் நோக்கு எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட தாகையி னால் நான் எடுத்துக் கொண்ட

விடயத்திற்கு வருகிறேன். அத்துல் சிறிகுமார சமரக்கோன் என்னும் ஆய்வாளர் கணாமிக்குப் பின்னரான புனர்வாழ்வு நடவடிக்கைகள் பற்றி ஆராய்வ தற்காகப் பாணமைக்குச் சொன்னார். கணாமி அடித் த ஓரிருவாரங் களுக்குள் ளேயே அங்கு சென்று ஆய்வுகளைத் தொடங்கிய சமரக்கோன் “FEMALE GODDESS AND TSUNAMI” என்றொரு சிறுநூலை எழுதியுள்ளார். “பத்தினித்தெய்வமும் கணாமியும்” என்று இதனைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கலாம். நூலின் உபதலைப்பு ‘இலங்கையின் தென்கிழக்குக் கரையோரக் கிராமமான பாணமையில் கணாமிக்குப் பிந்திய மறவாழ்வு நடவடிக்கைகளில் பிபண்கள்’ என்றுள்ளது. நூலின் பிரதான தலைப்பு நாட்டார் தெய்வ வழிபாடு பற்றியதென்ற தோற்ற த்தை தருகின்றதேனும் இச் சிறுநூல் சமூகமானிடவியல் நோக்கில் பாணமைக் கிராமத்தின் பின்னணியில்

- தமிழர், சிங்களவர் இன உறவுகள்
- அரசியல் அதிகாரத் தின் செயற்பாடு
- பாஸ்திலை வேறுபாடு காரணமாக எழும் பெண் அடிமைத்தனம்
- சாதியடிப்படையிலான பேதங்கள்
- கோவில் களும் சமயமும் கிராமத்து நிர்வாகமும் ஆகியவற்றை சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. இவற்றோடு இணைந்த தாக்ததான் ‘பத்தினித் தெய்வமும் கணாமியும்’ என்ற விடயப்பொருளும்

அலசப்படுகிறது.

பத்தினித்தெய்வ வழிபாடு

பத்தினித் தெய்வ வழிபாடு பற்றி சமரக்கோன் கூறுவதை மேற் கோளாகத் தருகிறேன். “இலங்கையில் பெளத்தர்கள் வழிபடும் தெய்வங்களில் பத்தினித் தெய்வம் மிகவும் பிரசித்தமானது என்று ஒபயசேகர கூறியிருக்கிறார். (1984). கிழக்கு மாகாணத்தில் பத்தினித் தெய்வ வழிபாடு சிங்களவர், தமிழர் என்ற இரு பிரிவினரிடமும் பரவலாக உள்ளது. பாணமையின் பத்தினி கோவில் பழமைமிக்கது. பாண மையின் தென்பகுதியில் உள்ள மேட்டு நிலத்தில் அருகருகே இருகோவில் கள் உள்ளன. ஒன்று பத்தினி கோவில், மற்றது களுபண்டார என்ற தெய்வத்தின் கோவில். இக்கோவில் களில் தமிழரான பூசகர் ஒருவரும் சிங்களவரான கப்பரால் ஒருவரும் பூசை செய்கின்றனர். நாட்டார் கதைகளில் இவ்விரு தெய்வங்களும் கணவன், மனைவி உறவு உடைய வர்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. இத்தெய்வ ங்களின் உறவை இங்கே ஆண்டு தோறும் நிகழும் கொம்பு முறித்தல் சடங்கு வெளிப் படுத்துகிறது. பெரஹராவிலும், ஆண்டுத்திரு விழாவிலும் இங்கே சிங்களவரும், தமிழரும் இன பேதமின்றிக் கலந்து கொள் கின்றனர். இம் மக்கள் இத்தெய்வங்களின் நோய்தீர்க்கும் ஆற்றலிலும், அற்புதச் செயல்களி

லும் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை உடையவர்கள். இங்குள்ள இரு தெய்வங்களில் பெண்தெய்வம் தான் மிகுந்த சக்தி உடையது. பத்தினித்தாய்த் தெய்வம் தான் பாணமையை பேரிட்டக்களில் இருந்து காப்பாற்றி வருகிறாள் என்று மக்கள் நம்புகின்றனர்” (மேற்குறித்த நூல்பக 10-11 எண்டு மொழிபெயர்ப்பு)

துதிக் கிறார் கள். பாணமையில் இன்று மக்கள் மனதில் ஆழப்பதிந் துள்ள அற்புதச் செயல்களில் இரண்டு முக்கியமனவை. ஒன்று கணாமி அலைகளில் இருந்து பாணமையைப் பாதுகா த்தது.

“கணாமி அலை வந்த சியாழு யத்தினி வட்டுக்குள் தோங்கினாள். தன் விள்ளங்குபத்தைக் காட்டினாள். தன் கைகளை நாலாயக் கரும் கழற்றி கணாமி அலைகளைத் தடுத்தான்”

பத்தினிகோவிலில் கொம் புவிளையாட்டின் போது மேளம் அடிப்பவரான ஒருவர் பத்தினித் தெய்வம் எப்படிப் பாணமையைக் காப்பாற்றினாள் என்பதை மேற் கண்டவாறு விளக்கினார். கிழக்கு மாகாணத்தின் கடற் கரைக் கிராமங்களை கணாமி அலைகள் தாக்கி அழித்தன. இருந்தபோதும் பாணமையில் இழபுக்கள் எதுவும் பெரிதாக இல்லை. ஒரு முதியவர் மட்டும் மாடு மேய்த்துக்கொண்டு இருந் தவர் கடல் அலையால் இழுத்துச் செல்லப்பட்டார். வேறு யாரும் கணாமிக்குப் பலியாக வில்லை. (பாணமைக் கடற் கரையை அடுத்து மணற குன்றுகள் அரணாக உள்ளனவாம். இவைதான் கணாமி அலைகளின் வேகத்தை தணித்தன என்று பகுத்தறிவுவாதிகள் சொல்லக் கூடும்) பாணமை மக்களிற்கு பத்தினித்தெய்வந்தான் துணையாக நின்று காப்பாற்றினாள் என்பதில்

பத்தினியின் அருட்செயல்கள் பத்தினியின் அருட்செயல்களை பாணமை மக்கள் போற்றித்

அசையாத நம்பிக்கை உள்ளது. ஒரு தடவை பயங்கர வாதத் தாக்குதல் பாண்மையில் இடம்பெறவிருந்தது. அப் போது அதிரடிப் படையின் தலைமை அதிகாரியின் கனவில் ஒருவரைத் தமிழர் என்றோ தோன்றிய தெய்வம் பாண்மைக்கு இராணு வத்தை அனுப்பிவைத்து அதனைக் காப்பாற நியது. இது இரண்டாவது அற்புதம். பத்தினியின் வீரம், மாண்பு, நேர்மை ஆகிய உயர்குணவுகளை கிராம மக்கள் அனைவரும் போற்றுவார். கிராமத்தின் காவல் தெய்வம் பத்தினியே என்பது அவர்களது நம்பிக்கை.

பாண்மையற்று சமூக பண்பாட்டுநிலை

பாண்மை சிங்கள பெளத்தர்களின் பலம் வாய்ந்த இடமென்று கருதப் படுகிறது என்று கூறும் சமரக் கோன் மக்கள் தொகைப் புள்ளி விபரங்கள் கொண்டு இதனை உறுதியாகக் கூறுகிறார். சமரக்கோன் கொள்கூடும் தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் கூறுகிறார்கள். கிராமத்தில் வாழும் சிங்களவர்களுக்கு வருமாறு “தமிழர், சிங்களவர் என்ற வகைப் பிரிவு பற்றிய சரியான புள்ளிவிபரக் கணக்கு இங்கு கிடையாது. இங்குள்ள ஜந்து கிராமசேவகர் களின் கருத்துப்படி இங்கு தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் எண்ணிக்கையில் சம அளவின ராக உள்ளனர். பாண்மை வடக்கில் பெரும்பான்மை தமிழர் (இவர்கள் சாதியில் கீழ்ப்பட்ட வர்கள் எனக்கருதப்படுவர்) பாண்மை மத்தியில் தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் சிங்களவர்களை உள்ளனர். (பாண்மை மத்தியின் தமிழர்கள் உயர்சாதியினர் எனக்கருதப்படுவர்) பொதுவாகப் பாண்மையில் ஒருவரைத் தமிழர் என்றோ சிங்களவர் என்றோ அடையாளம் கண்டு புள்ளிவிபரம் தொகுப்பது கடினம்” (மேற்குறித்த நூல் பக. 6)

50க்கு 50 மக்கள்
பாண்மை மக்களின் அடையாள அட்டைகளைப் பரிசோதிக்கும் போது இராணுவத்தினர் அவர்களை 50க்கு 50 மக்கள் என்று கேவியாகசொல்வதாக சமரக் கோன் குறிப்பிடுகிறார். காரணம் ஒருவரின் அடையாள அட்டையைப் பார்த்து சிங்களவரா தமிழரா என்று சொல்லமுடியாது. பாண்மை மக்களும் தங்களை 50க்கு 50 மக்கள் என்று சொல்வதை ஏற்கிறர் கள் என்றும் அவர்களுகிறார். கிராமத்தில் வாழும் சிங்களவர்களும், தமிழர்களும் தமிழையும் சிங்களத்தையும் சரளமாகப் பேசுகிறார்கள். கூறுகிறார்கள் கிராமசேவகர் களின் குறிப்பிடுகிறார். காட்டி விளக்குகிறார். இக்கிராம சேவகர் தமிழும் பேசுவார். தாம் தமிழரா சிங்களமும் பேசுவார். தாம் தமிழரா அல்லது 1960க்களின் பிற்பகுதியில் கணநாத் ஒபயசேகர இங்குவந்த போதோ காணப்படாத புதிய தனக்கே தெரியவில்லை என்கிறார். ஏனெனில் அவரது முன்னோர்களான ஆண் களிலும் பெண் களிலும் கிராணுவம், புத் தகோவில், தமிழர்களும் உள்ளனர், சிங்களவரும் உள்ளனர். தம்மை ஏதாவது ஒரு சிங்களவர்களின் தலைமைத்துவம் இனக் குழுவுடன் சொர்த்து என்ற நான்கு விடயங்களின் அடையாளப்படுத்துவதில் இவர் பின்னணியிலேயே இனக்கலப்பை அக்கறை அற்றவராகவும் உள்ளார்.

எந்தக் கிராமத்திற்கும் ஆய்வுக்குச் செல்லும் ஒருவர் கிராமத்தின் குப் போக வேண்டும். இராணுவ சனத் தொகைக் கட்டமைப்பை பரிசோதனைக் கடவைகளைத்தா சிங்களவர், முஸ்லிம்கள், தமிழர் ண்டிச் செல்லும் பயணம் ஆபத் என்று பாகுபடுத்தி எடுத்துக்கொள்ள தான் து. ஆகையால் தமிழ் ஸமரக்கோன் பாண்மைப் பற்றின் பின்னைகளும் சிங்களப் பாடசாலை ஜந்து கிராமசேவகர் பிரிவுகளின் களிலேயே படிக்கிறார்கள். கட்டாயப் புள்ளிவிபரங்களைத் தருகிறார். பெற்றோர் ஆனால் இன அடிப்படையிலான படுத்தப்படுகிறார்கள். பெற்றோர் ஆனால் இன அடிப்படையிலான படுத்தப்படுகிறார்கள். ஆதலால் எதிர்காலத்தில் பாண்மை சிங்களமயமாதல் உறுதியானது. 1950க் களில் நூர்யல்மன் இங்குவந்த போதோ இக்கிராம சேவகர் தமிழும் பேசுவார். அல்லது 1960க்களின் பிற்பகுதியில் சிங்களமும் பேசுவார். தாம் தமிழரா கணநாத் ஒபயசேகர இங்குவந்த போதோ காணப்படாத புதிய அம்சங்களையும் சமரக்கோன் குறிப்பிடத்தவறவில்லை. சிங்கள குறிப்பிடக்கூடிய சிங்களமொழிப் பாடசாலை, உள்ளனர். தம்மை ஏதாவது ஒரு சிங்களவர்களின் தலைமைத்துவம் இனக் குழுவுடன் சொர்த்து என்ற நான்கு விடயங்களின் அடையாளப்படுத்துவதில் இவர் பின்னணியிலேயே இனக்கலப்பை அக்கறை அற்றவராகவும் உள்ளார். புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சமரக்கோன் தெரிவிக்கிறார்.

நெரிகாலம்

பாண்மையின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும் என்பதைப் பற்றியும் இதனைவிட இன்னொரு சிக்கல் ஒருவரின் தாய் சிங்களவராக இருப்பார். தந்தை தமிழராக இருப்பார். தாய் தந்தை இருவரும் சிங்களவராய் தென்பட்டாலும் அவர்களின் பெற்றோர், பாட்டன், பாட்டி சிங்களவரா தமிழரா என்பது தெளிவில்லாமல் இருக்கும். பழைய பிறப்புப் பதிவுகள், அடையாள அட்டைகள் பெரும் பாலும் தமிழில் இருக்கும். கிழக்கிலங்கையின் ஒண்ணத்திக்கம் சனாமியால் இறந்தவர் ஒரு சலவைத் தொழிலாளி, அவருக்கு காட்டுகிறார். பாண்மையில் சிங்கள ஒரு குடிசை வீடு சொந்தமாக மகாவித் தியாலயம் உள்ளது. இருந்தது. இவரின் மனைவியான ஆணால் தமிழ் மகாவித்தியாலயம் விதவைப்பெண் வீடு தரும்படி கிடையாது. தமிழ் ஆரம்ப பாடசாலையே உள்ளது. இங்கு 5ஆம் ரத்தில் உள்ளவர்கள் “விதை ஆண்டுவரை மட்டும் படிக்கலாம். வைக்கு எதற்கு வீடு” என்கின்ற அதற்குப்பின் தமிழில் படிப்பதனால் னர். இந்தச்சம்பவத்தைக் காட்டி “Women as nobodies without hus-

"band" என்கிறார் சமரக்கோன். "கணவன் இல்லாத பெண் நடைப் பினம்" என்று இதனை மொழிபெயர்த்துக் கொள்வோம். பாணமையில் மறுவாழ்வுத் திட்டத்தில் முன்று வீட்டுத்திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன. எந்த வீட்டுத்திட்டத்திலும் இவருக்கு இடம் இல்லை. சாதியில் குறை ந்தவளான இப் பெண்ணிற்கு உதவி மறுக்கப்படுகிறது. பிரதேச சபையில் ஒரு பெண் உறுப்பினர் தானும் இல்லை, கீழ்மட்டத்தில் நிறைவேற்று அரசியல் அதிகாரம் எப்படிச் செயற்படுகிறது என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல உதாரணம். ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சியின் ஆதரவாளர்கள் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டவர் களிற்கு மறுவாழ்வு உதவி மறுக்கப் பட்ட பெண்களை களதுயிலின் போது சந்தித்ததாகச் சமரக்கோன் தெரிவிக்கிறார். மக்கள் குறிப்பாக ஆண் கள், இரண்டு பிரதான கட்சிகளில் ஏதாவது ஒன்றுடன் அடையாளப்படுத்தப்படுவர். பாரபட்சம், பழி வாங்கலும் கட்சிபேத அடிப் படையில் நடைபெறுகிறது. இப்போது அதிகாரத்தில் இருப் பவர்கள் தனக்கு உதவ மாட்டார்கள் என்று ஒரு ஆண் தெரிந்து கொண்டால், அவன் பிரதேச சபைத் தலைவரிடமோ வேறுயாரிடமோ உதவி கேட்டுப் போகமாட்டான். கெஞ்சமாட்டான். இந்த நிர்வாகம் நெகிழிந்துகொட்டு கொடுக்கவேமாட்டாது. என்பது அவனுக்கு நன்றாகவே தெரியும்.

ஆனால் மனைவிமார் தங்கள் குடும்பக் கஷ்டத்தையும் பிள்ளைகளின் எதிர் காலத் தையும் நினைத்து, மானத்தையும் விட்டு அவவுவலகங்களில் போய் மன்றாடிக் கெஞ்சம் நிலைதான் உள்ளது. சனாமி நிவாரணத்தில் பெண்கள் அவமானப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்கிறார் சமரக்கோன். ஆண்டுத் திருவிழாவிலும் பெறவூராவிலும், கொம்பு விளையாட்டு போன்ற சடங்குகளிலும் ஆணாதிக்க மரபுகள், கருத்துக்கள் வெளிப் படுகின்றன. ஆன் மிக மட்டத்தில் வெளிப்படும் இதே கருத்தியல் தான் பிரதேசசபை முதலிய அலுவலகங்களிலும் வெளிப் படுகிறது என்று சமரக்கோன் கூறுகிறார். அவர் தரும் விபரங்கள் யாவற்றையும் தருவதை இங்கு விரிவாக கொண்டு இரண்டு விடயங்களை மட்டும் எடுத்துக்கொள்வோம். அவை

1. ஆண்டுத் திருவிழா, கொம்பு விளையாட்டு என்பன நடைபெறும் முன் நிகழும் ஊரைச்சுத்தப் படுத்தும் சடங்கியல் நடவடிக்கை கள்.
2. கொம்பு விளையாட்டு.

ஊரைச் சுத்தப்படுத்தல்

ஆண்டுத் திருவிழா, கொம்பு விளையாட்டு என்பன நடைபெறும் காலங்களிலும் இச்சடங்குகளில் சடுபடுவோரான ஆண்கள் தம்மை புனிதப் படுத் திக் கொள்வார். இக்காலத்தில் விரதம் இருப்பார்கள். புலால் உணவு உண்ணுதலும் விலக்க பட்டும். இதனால் ஊரே சுத்த மடையும். ஊர்மக்கள் கூடி ஆலய வளவு தொடக்கம் அயல் முழுவதையும் சுத்தம் செய்வார்." நிக். தங்கேல்வரி கிழக்கல்லங்கை வழிபாட்டுப் பாரம்பரியங்கள் மக். 171

காரணமாக தீட்டுக் குரிய பெண்கள் அனைவரையும் ஊரை விட்டே. தூரத்தி விடுவார்கள். அயல் கிராமத்திற்கு அவர்கள் போய்விட வேண்டும் அல்லது அருகே உள்ள காட்டில் போய் தங்க வேண்டும். காட்டில் இதற்கென விசேட "குடிலிகே" (குடிசை என்ற கருத்துள்ள சிங்களச் சொல்) அமைக்கப்படும் என ஒபயசேகர கூறுவதை சமகரக்கோன் மேற்கோள் காட்டுகிறார். இங்கே ஒபயசேகரவின் மேற்கோளை மொழி பெயர்ப்பதை விடுத்து ஆய்வாளர் கதங்கேள் வரி அவர்களை மேற்கோள் காட்ட விரும்புகிறேன்.

"(கண்ணகி கோவில்) கதவு திறப்பதற்கு முன்பே ஊர்மக்கள் கூடிச் சகல ஏற்பாடுகளையும் தீர்மானிப்பார். கதவு திறப்பதற்கு முன்று நாட்களுக்கு முன்பே இருவ வண்ணான் கூய்" போடுதல் இடம்பெறும். பிரசவம் ஆணோர், பூப்படைந் தோர், வீட்டுக்குத் தூரமானோர் ஊரைவிட்டு வெளியேறும் படி கூப்பாடு போடப்படும். அவர்கள் ஊரைவிட்டு வேறிடம் செல்வார்கள். இந்நிகழ்வுடன் புலால் உணவு உண்ணுதலும் விலக்க பட்டும். இதனால் ஊரே சுத்த மடையும். ஊர்மக்கள் கூடி ஆலய வளவு தொடக்கம் அயல் முழுவதையும் சுத்தம் செய்வார்." நிக். தங்கேல்வரி கிழக்கல்லங்கை வழிபாட்டுப் பாரம்பரியங்கள் மக். 171

மணிமேகலைப் பிரசரம் (2008).

க. தங் கேஸ் வரி அவர்கள் மட்டக்களப்பு படுவான்கரையின் கண்ணகி அம்மன் கோவில் வழைமைகள் பற்றியே எழுதுகிறார். கோவில் திருவிழாவின் போது பேணப்படும் புனிதம் தொடர்பான இந்த நடைமுறைகள் ஏறக்குறைய பாணமையை ஒத் தனவாக வே உள்ளன. சமரக்கோன் பாணமையின் இந்தச் சடங்கியல் தூய்மையை பெண்ணை இழிவுபடுத் தும் அருவருப்பான நடைமுறை யாகக் கருதுகிறார். (க. தங் கேஸ் வரி “இரேசுத் தமடையும்” என்று கருதுவதாகத் தெரிகிறது)

கொம்பு விளையாட்டு

கொம்பு விளையாட்டு கண்ண கியும் கோவலனும் ஆடிய விளை யாட்டு ஆகும். இவ்விளையாட்டில் கண்ண கியே வெற்றி பெறுகிறான். ஆனால் பாணமையில் ஆடப்படும் சடங்கு விளையாட்டில் பெண்களிற்கு இடம் கிடையாது. கொம்பு விளையாட்டு நடைபெறும் இடத்திற்கு பெண்கள் வரவே கூடாது. ஆண்களே விளையாடும் இந்த விளையாட்டில் பெண்கள் வரவே கூடாது. அண்களே விளையாட்டுப்பட்டமான ஆபாசமும், ஆபாசப் பேச்சும் வெளிப்படும். கொம்பு விளையாட்டில் ஈடுபடும் ஆண்கள் “உடபில்”, “யடிபில்” என்ற பிரிவினராக பிரிந்து ஆட்டத்தில் ஈடுபடுவர். “உட” என்றால் “மேல்” என்ற பொருள் உடையது. “யட” என்றால் “கீழ்” என்ற பொருள்

உடைது.

“உட” பிரிவு கோவலன் (கஞப் ண்டார) என்ற ஆணையும், “யட” பிரிவு கண்ணகி (பத் தினித் தெய்வம்) என்ற பெண்ணையும் குறிப்பன. “மேலே ஆண் கீழே பெண்” என்ற ஆபாசத் தை வெளிப் படுத்தும் மறைபொருள் இங்கே வெளிப்படையானது. இந்த விநோத விளையாட்டுப்பற்றி கண்நாத் ஒபயசேகர விளைக எழுதியிருக்கிறார். அலுப்புத் தட்டும் இந்த விபரிப்புக்களில் இருந்து சமரக் கோன் ஒரு முக்கியமான பந்தியை தேர்ந்து எடுத்து மேற் கோள் காட்டுகிறார்.

“கொம்பு விளையாட்டு” என்ற நடத்தும் முக்கியஸ்தர்கள் சிலர் உள்ளனர். கோவிலின் நிலமே என்ற உத்தியோகத்தர் (தமிழில் “வண்ணக்கர்” எனப்படுவார்) சிங்களத்தில் “பெத்மரலா” என்ற பெயரும் இவருக்கு உண்டு. (இது பழைய வழக்கு) ஒருவர், மற்றவர் “கப்புரால்”, இன் னொருவர் “வட்டாண்டி”, இம்முன்று பேரும் ஓவ்வொரு பிரிவுக்கும் இருப்பர். (மொத்தம் ஆறு பேர்) பாணமையில் இரண்டு கோவில்கள் உள்ளன. அவற்றின் நிலமேக்கள் ஓவ்வொரு பிரிவுக்கும் ஓவ்வொரு வராகத் தலைமை வகிப்பார். கப்புரால் (கப்புகளார்) இக்கோவில் களின் பூசகர்கள். வட்டாண்டிகள் என்போர் கோவில் வளவிற்குள் நடைபெறும் நடவடிக்கைகளை

ஒழுங்குபடுத்துவோர் (ஒபயசேகர 1984, 386 மேற்குறித்த நூல் பக. 8-9)

இந்த மேற்கோளை ஆதாரம்காட்டி சமரக்கோன் நிறுவலிரும்பும் கருத்து முக்கியமானது. கோயில் நிலமே, கப்புரால், வட்டாண்டி இவர்கள் உலகியல் அதிகாரமும் ஆண்மிக அதிகாரமும் உடைய வர்கள். யாவரும் ஆண் கள். இவர்கள் நிகழ்த்தும் சடங்குகள் ஆணாதிக்க அதிகார கட்டமைப்பின் வெளிப்பாடு. பண்பாட்டு மட்டத்தில் வெளிப்படும் அதிகாரம் கருத்தியல் மேலாண்மை உலகியல் மட்டத்திலும் ஒரே விதமாக வெளிப்படுகிறது என்று சமரக் கோன் கூறுகிறார். அவரது கூற்றாக வரும் பந்தி ஒன்றை எனது மொழிபெயர்ப்பில் தருகிறேன்.

“கொம்பு விளையாட்டு பற்றி ஒபயசேகரவின் வருணிப் பில் குறிப்பிட்டது போல் பசநாயக்க, கப்புரால், குருக்கள், வட்டாண்டி பெத்மரல்ல ஆகிய ஆண்கள் குழு சடங்கின் நிகழ்த்துகையில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. இந்த “உத்தியோகத்தர்கள்” சடங்கின் போது பெண்களை ஒதுக்கிவைக்கின்றனர். இதேபோலவே சனாமிப் பேரிடர் நிகழ்ந்து முடிந்தவுடன் இன்னொரு ஆண்கள் குழு பெண்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்தத் தொடங்கியது. உணவு, மருந்து, உடை, வாழ்விடம் முதலியன இந்த அதிகாரக் குழுவின் தலைமையின் கீழ் விநியோகிக் கப் பட்டன.

கிராமத்தின் சாதாரண ஆண்களும் பெண்களும் இந்த நிலைமை பற்றி எனக்கு களஆய்வின் போது எடுத்துக் கூறினார். புத்தகோவிலின் பிரதம குரு இந்தக் குழுவின் தலைவர். பாடசாலை அதிபர், நான்கு கிராமசேவகர்கள், பிரதம குருவின் ககோதரரும் பிரதேச சபைத் தலைவருமாக இருந்த அரசியல் பிரமுகர் (அக்காலத்தில் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியைச் சேர்ந்த இவரே பிரதேச சபையில் தலைவராக இருந்தார்) கிராமத்தின் வேறு முக்கியமானவர்களான ஆண்கள் சிலர் என்போர் இந்தக் குழுவில் இடம் பெற்றனர். பாணமையின் ஒரே ஒரு பெண் கிராமசேவகரை இவர்கள் இக்குழுவில் சேர்த்துக் கொள்ள வில்லை. பிரதம குருவும் அவரது சகோதரருமே தீர்மான ங்கள் எடுப்பதில் பெரும்பங்கு கொண்டனர்.” (பக் 14-15)

கிராமத்தில் இயங்கும் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம், மரணஉதவிச்சங்கம் முதலிய அனைத்து அமைப்புக்களும் இக்குழுவின் கட்டுப்பாட்டுக்கள் இயங்கத் தொடங்கியதையும் சமரக்கோன் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

நூலில் குறிப்பிடப்படும் பிற விடயங்கள்

நூலில் குறிப்பிடப்படும் ஏனைய விடயங்கள் சிலவும் முக்கியமான வையேனும் இக்கட்டுரையில் அவற்றை விரித் துரைக் க

முடியாமையினால் சுருக்கிக் கூறுகிறேன்.

1. சனாமி உதவி கிராமத்தில் குவியத் தொடங்கியதும் பெண்களின் கூலி உழைப்பு முறையில் அடிப்படை மாற்றம் ஏற்பட்டது. இதுவரை விவசாயக் கூலிகளாக இருந்தோர், கட்டிடம், நிர்மாணத் துறைக் கூலிகளாக மாறினர். தமிழர்களிலும், சிங்களவர்களிலும் சாதி அந்தஸ்தில் குறைந்த பிரிவினரின் பெண்களே பெரும் பான்மை கூலித் தொழிலாளர் களாக உழைத்தனர்.

2. சிங்கள மக்களின் அடித்தட்டில் உள்ள சாதி 'ஶ்ரு' சாதி. இச்சாதியினர் பெரும் பாலோர் வறியவர் கள். இச்சாதிப் பெண் கள் கடற்கரையோரத்தின் மர நடுகை த்திட்டம் போன்ற NGO திட்டங்களில் கூலி உழைப்பாளர்களாக வேலை செய்தனர்.

3. சனாமியின் பின்னர் பெருமளவு நிதி கிராமத் திற்கு வந்தது. இதன்பயனாக மீள் முதலாக்கம் (Recapitalisation) என்னும் செயல் முறை பான்மையில் தொடங்கியது. விவசாய முறைமைக்கு மாறுபட்ட முதலாளித்துவ முறை புகுந்தது, பெண் களின் உழைப்பு கூலி உழைப்பு என்ற வடிவத் தில் பெறப்பட்டது. விவசாய முறையில் 'தீட்டு' சிலவேலைகளில் இருந்து பெண்களை ஒதுக்கியது. அத் தோடு பெண் வீட்டுக்கு உரிய வர்கள் என்றும் கருதும் நிலை இருந்தது.

இவையாவும் உடைத் தெறியப்பட்டு பெண் உழைப்பாளியாக மாறும் செயல்முறை ஆரம்பித்தது,

4. NGO மூலதனம் சமூக உட்கட்ட மைப்புக்களில் முதலிடப் பட்டது. இது கிராமத்தின் உட்கட்டமைப்புக்களில் முன் னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இருப்பினும் இத்திட்டங்களின் 70% செலவு நிர்வாகம், அமுலாக்கம் என்பன வற்றிற்கு செலவாகியதால் கிராமம் பெற்ற நன்மையின் அளவு ஒப்பிட்டாலில் குறைவே.

5. தாய்வழி உரிமை நிலவும் சமுதாயம் எனக்கருதப்படும் பான்மையில் ஆணாதிக்கமே இருந்து வருகிறது. சனாமிக்கு பிந்திய மறுவாழ்வு நடவடிக்கைகளிலே NGOகள் புகுந்ததன்மூலம் சில மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன.

அ. பெண்கள் பற்றிய மனப்பாங்கு ஆ. பெண்களிடமும் திறன்களும், ஆற்றல்களும் உண்டு.
ஆ. ஆண் களோடு இணைந்து பெண்களாலும் பலவேலை களைச் செய்ய முடியும். சம்மத்யாக பணியாற்ற முடியும்.

ஆகியன் குறிப்பிடத்தக்க புதிய மாற்றங்கள். இம்மாற்றங்களை NGO மூலதனம் கொண்டுவந்தது. கொம்பு விளையாட்டு போன்ற மரபுவழிச் சடங்குகளில் காணப்படாத புதிய விடயங்கள் இவை.

ஆய்வுகூடம் பரிசோதனை இரசாயனம், உயிரியல், பொதீகம்

போன்ற துறைகளில் ஆய்வுகூடம் பரிசோதனைகளை நிகழ்த்தலாம். சமூக விஞ்ஞானங்களில் இவ்வாறான ஆய்வுகூடம் பரிசோதனை கள் சாத்தியமில்லை. இருந்த போதும் பான்மை இலங்கையின் இன்றைய பிரச்சினைகளைப் பரிசோதிப்பதற்கு ஒரு சிறந்த ஆய்வுகூடமாக உள்ளது. இனங்களின் ஒற்றுமை, சகவாழ்வு, ஜக்கியம் மூலம் நாட்டைக் கட்டி எழுப்புதல் ஆகியவற்றை செயல்முறையில் பரிசோதிப்பதற்கு '50க்கு 50 மக்கள்' வாழும் பான்மையை விட சிறந்த இடம் வேறு ஏதேனும் இருக்க முடியுமா? இனங்களின் சகவாழ்வுக் கான இருமாதிரிகள் நம்முன்னே உள்ளன.

i. சிறுபான்மைப் பண்பாடு மேலாதி க்கப் பண்பாட்டில் தன்னைக் கரைத்து சுயத்துவத்தை இழுத்தல். இதனை 'அசிமிலேசன்' (Assimilation) மாதிரி என்பர்.

ii. பன்மைப் பண்பாட்டு மாதிரி பன்மைப்பண்பாடுகள் அருகருகே சுயத் துவத்தை இழக்காமல் செழுமையுடன் வளர்தல். இதனை 'மல்ரிகல்ச்சரலிசம்' (multiculturalism) என்பர்.

பான்மையில் முதல் மாதிரிதான் இடம் பெறுகிறது. தமிழ்மொழிக் கல்விக்கான ஆரம்ப பாடசாலையின் நிலை குறியீட்டு வடிவில் இதனை வெளிப்படுத்துகிறது. பான்மையில் இதுதான் மிகப் பொருத்தமான வழி என்றும் நடை முறைச் சாத்தியமானது என்றும் கூட வாதிட இடமுண்டு.

இருந்தாலும் இலங்கை முழுமைக் குமான முன்மாதிரி என இதனைக் கருதமுடியாது. ஒரு பிரதியை (text) வாசிக்கும் போது அதன் ஆசிரியர் கருதாத விடயங்களை என்று பின்நவீனத்துவ வாதிகள் கூறுவார். சமரக்கோன் கருதாத விடயங்களை நாம் வாசிப் பதற்கும் இந்தப்பிரதி உதவுகிறது.

அதோரம்
Athulasri Kumaramarakoon

Female goddess and tsunami ssa colombo. 2010

நன்றி : "நான்" கலை இலக்கிய சஞ்சிகை - பெற்றவர் 2011

பதிவு

சிலப்பதிகாரப் பெருவிழா

சமுத்தூப் புதந்தேவனர் தமிழ்ப்புலவர் கழகம் அதன் செயலாளர் தமிழவேன்

கி.க.கந்தசுவாமியின் முயற்சியினால் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் 2008 ஒக்டோபர் மாதம்

11,12,13 ஆகிய மூன்று நாட்களும் சமுத்தூப் புதந்தேவனர் அரங்கில் செயல்மை நாடை நிகழ்வரக சிலப்பதிகாரப் பெருவிழா நடைபெற்றது.

14.03.2009 அன்று வெள்ளவத்தை கிராமகிருஷ்ண
கருத்தரங்கு மண்டபத்தில் நடைபெற்ற எம்.பி.செல்லவேல்
துறை கவிதையில் எழுதிய

‘சிலம்புக் காவியம்’

நூல்வெளிட்டு மீறாவில் செங்கத்தோன் த. கோபாலகிருஸ்னன்
ஆற்றிய தலைமையுரையிட்டிருந்து..

நூல் : சிலம்புக்காவியம்
திருத்த கிளகு கவிதை நடையில் □
நூலாசிரியர் : எம்.பி. செல்லவேல்
வெளிடு : கிளக்கியச்சோலை,
சாமி கல்வி வெளியிட்டகம்
36/4B, பாமன்கடை வீதி, கொழும்பு:06.

முதலில் இச் சிலம்புக் காவியத்தைப் படைத்துள்ள செல்லவேல் அவர்களைப் பற்றிய சில குறிப்புக்களை இங்கே கூறுவது முக்கியம்.

இவரது பிறப்பிடம் திருகோணமலை. தாய்தந்தையர் எல்லோருமே திருமலையைச் சேர்ந்தவர்கள். குழந்தைகளின் படிப்புக்காக இவரது குடும்பம் இளவுயதிலேயே யாழ்ப்பாணத்திற்குக் குடிபெயர்ந்தது. இரண்டாம் வகுப்பு வரை திருகோணமலை சென்ற். யோசப் கல்லூரியில் கற்று பின் யாழ்ப்பணம் சென்று ஸ்ராண்லி கல்லூரியில் க.பொ.த. சாதாரணம் பயின்று பின் உயர்தரம் வரை தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியில் பயின்றார்.

கல்லூரிக்கல்வியை முடித்தபின் மகா இலுப்பலமை கமத்தொழில் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் ஆய்வு உத்தியோகத்தராகவும், கொழும்பில் இலங்கை விஞ்ஞான மற்றும் கைத்தொழில் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் - Ceylon Institute of Scientific and Industrial Research இல Technical Assistant ஆக அதாவது ஆய்வுகூட தொழில்நுட்பவியாளராகவும் பணிபுரிந்த பின் ஆசிரியத்தொழிலை விரும்பி ஏற்று இறுதியாக நுகேகோட தமிழ்மகா வித்தியாலயத்தில் விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பணி புரிந்து ஓய்வு வயதை அடையுமுன்னர் தாமாகவே ஓய்வு பெற்றார். பலாவி ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியில் ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சி English Trained பெற்றவர்.

இலங்கை தீற்று பல்கலைக்கழகத்தில் - Open University of Sri Lanka BSc விஞ்ஞான பட்டத்தையும் Dip. in Education கல்வி டப்போமா வையும் பெற்றார்.

“குவில்” எனும் விஞ்ஞான கவிதை தொகுப்பு இவரது முதல் நூல். வானோலியில் பல அறிவியல் நாடகங்களை அளித்தவர். “அருள்ள காவோலைகள்” எனும் இவரது வானோலி நாடகங்கள் எட்டை உள்ளடக்கிய நூலும் வெளிவர்த்துள்ளது. “அருள்ள காவோலைகள்” எனும் இவரது நாடகம் அண்மையில் இவரே கதை வசனம் எழுதி ரூபவாழினி Eye Channel இல் ஒளிபரப்பப்பட்டது. Sai Publication என்ற பதிப்பகத்தின் மூலம் 10ம், 11ம் மற்றும் க.பொ.த. உயர்தர வகுப்புகளுக்குரிய விஞ்ஞான பாட நூல்கள் நாற்பதுக்கும் மேல் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இப்போது “கிளக்கியச் சோலை” யின் முதல் விருட்சமாக இச் “சிலம்புக்காவியம்” எனும் நூலைத் தந்துள்ளார். “சிலப்பதிகாரம்” தமிழின் ஜம்பெரும் காப்பியங்களில் ஒன்று. தமிழின் பெருமையினைப் பாடவந்த மகாகவி பாரதி கம்பனைப் போல் வள்ளுவனைப்போல்... என்ற வரிசையிலே அடுத்ததாக இளங்கோவை வைப்பதிலிருந்தே இக் காவியத்தின் முக்கியத்தை உணரலாம். அதனால் தான் “நெஞ்சை அள் ஞம் சிலப்பதிகாரம்” என்கிறோம். திரு. செல்லவேல் அவர்களின் கவிதை வரிகளிலே சொல்லப்போனால்,

“அன்னத்தமிழுக்கு அணிகலன்கள் ஐந்து

அவற்றுள் ஒன்று சிலம்புச் சிந்து”

சிலப்பதிகாரத்திற்கு ஏனைய பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்களை விடவும் சில விசேட சிறப்புக்கள் உண்டு. அவை

முதல் சிறப்பு

ஏனைய பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்களும் இதிகாசங்களும் முடியுடை வேந்தர்களையே பாடுபொருளாகக் கொள்ள சிலப்பதிகாரத்தில் வணிகக் குடிமகனைப் பாடுபொருளாக்கி தமிழிலக்கிய பாரம் பரியத்தில் புதுமரபொன் றைத் தோற்றுவித் தார் சிலப்பதிகாரம் படைத்த இளங்கோவடிகள்.

மற்றச் சீற்பு

சங்ககாலத்து நூல்களைவிட்டும் “சங்கப்பலகை” யிலே அல்லது அரசவைகளிலேதான் அரங்கேற்றம் கண்டதாக நாம் அறிகிறோம். ஆனால் சங்கம் மருவிய காலத்திலெழுந்தாகக் கூறப்படும் “சிலப்பதிகாரம்” சங்ககால வழக்கிலிருந்து சற்றுமாறி மதுரைக் கலவாணிகள் சாத்தனார் எனும் தமிழ்வல்லோன் கண்ணகி கதையைச் சொல்ல அதனைக் கேட்டு இளங்கோவடிகள் எழுத அந்நிகழ்வே சிலப்பதிகாரத்தின் அரங்கேற்றமாகி விடுகிறது.

சங்ககால இலக்கியங்கள் யாவும் செய்யுள் நடையிலேயே உள்ளன. சிலப்பதிகாரம் உரையிடப்பட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்களாக உள்ளதே அடுத்த சிறப்பு. சிலப்பதிகாரம் எழுந்து சமார் 1500 வருடங்களுக்குப் பின்னர்தான் மேனாட்டார் வருடகையின் காரணமாகத் தமிழில் உரைநடை வளர்ச்சி பெற்றது என்றாலும் கூட தமிழ் உரை நடையின் ஊற்றுக்கண் சிலப்பதிகாரம் எனலாம்.

“அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்று ஆவதூம்
உரைசால் யத்தினையே உயர்ந்தோர் ஏற்றலும்
ஊற்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும் என்பதாம்”

சிலப்பதிகாரம் தரும் செய்திகள்.

இச் சிலப்பதிகாரத்திற்கு பின்னாளில் முதலில் அரும்பத உரையாசி ரியரும் அடுத்து அடியார்க்கு நல்லாரும் உரைகள் வகுத்தனர். அதன் பின்னர் நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி உரை செய்தார். டாக்டர் ரா.க. சண்முகஞ் செட்டியார் சிலப்பதிகாரத்தின் புகார்க்காண்டத்திற்கு மட்டும் உரை எழுதினார்.

சிலப்பதிகாரத்தை முழுமையாக அதனுடைய இரு பழைய உரைகளுடன் பதிப்பித்த பெருமை டாக்டர். உ.வே.சாமிநாதயரையே சாரும். அதற்கு முன்னர் புகார்க்காண்டத்தின் மூலம் மட்டும் திரு.சீனிவாசராகவாச்சாரியார் அவர்களாலும், புகார்க்கண்டம் மூலமும் அதற்கு அடியார்க்கு நல்லாள் வகுத்த உரையும் திரு.சோடசாவதானம் சுப்பராயச் செட்டியார் அவர்களாலும் பதிப்பிக்கப்பெற்றன. இவற்றின் பின் 1958 இல் புலியூர்க்

கேருகன் செய்த தெளிவுரையே இன்று பரவளாகப் படிக்கப்படுவதாயுள்ளது.

பழைய வரலாறுகளை - கதைகளை - காப்பியங்களை - இதிகாசங்களை மூலங்களாகக் கொண்டு அவற்றை இலகுதமிழில் புதிய கவிதை நடையில் எழுதி மௌ மெருகூட்டும் புதிய இலக்கிய மரபொன்று அண்மைக்காலத்தில் எழுந்துள்ளது.

மகாபாரத்தில் ஒரு பாத்திரமாக வரும் பாஞ்சாலி. கதையை பாரதி “பாஞ்சாலி சபதம்” ஆக்கியதையும்; பாரதிதாசன் வேறு கண்ணோட்டத்தில் சிலம்மைப் பாடியதையும்; நம் நாட்டுக் கவிஞர்களான மறைந்த மஹாகவி, இராமாயாணத்தில் வரும் “அகவிகை”யை புதிய பார்வையில் நவீன கவிதையிலே நவின்ற தையும்; மறைந்த கவிஞர் நீலவானன் மஹாபாரத்தில் வரும் கர்ணன் பாத்திரத்தை “மழைக்கை” எனும் பெயரில் பா நாடகமாக வடித்தையும்; முருகையன் அவர்கள் காளிதாசனின் குமார காவியத்தை- குமாரசம்பவத்தை “இளநலம்” எனும் தலைப்பில் இனிய கவிதைகளால் குறுங்காவியமாகத் தந்ததையும்; கவிஞர் கண்ணதாசன் “இயேசுகாவியம்” படைத்ததையும்; இதே போன்று தமிழ்நாட்டுக் கவிஞர்களான அப்துல்ரஹ்மானும் மு.மேத்தாவும் இலங்கைக் கவிஞர் ஜீன் னா ஷெரிப்புத் தீனும் நபிகளின் வரலாற்றை கவிதையில் சொல்லியதையும்; கவிஞர் வாலி அவர்கள் ஆளந்தவிகடனில் வாரா வாரம் தொடராக எழுதிய “அவதாரபுருஷன்”, “பாண்டவர் பூமி”, “ராமானுஜ காவியம்” ஆகியவற்றையும் இப்புதிய இலக்கிய மரபிற் கு உதாரணங்களாகக் காட்டலாம்.

சிலப்பதிகாரக் கதையை 2003 இல் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த கலைமாமணி வலம்புரி சோமனாதன் “கண்ணகி காவியம்” எனும் பெயரில் கவிதை யாக்கினார். இந்நாலுக்கு கவிஞர் வாலி அணிந்துரை வழக்கியிருந்தார்.

இந்த வரிசையிலே இப்போது இலங்கைக் கவிஞர் செல்லவேல் அவர்கள் சிலப்பதிகாரத்தைச் “சிலம்புக்காவியம்” எனும் தலைப்பிலே புதிய கவிதை நடையில் (புதுக்கவிதை அல்ல) படைத்துள்ளார். ஆழகிய தமிழ் நடையில் அகவலோசையுடன் கூடிய பாக்களால் சிலம்புக் காவியம் படைத்துள்ளார்.

மூலக்கதையை விட்டு விலகி விடாமல் இக்காவியத்தை இவர் படைத்திருப்பது இந்நாலின் சிறப்பு. இந்நாலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்கியுள்ள கவிஞர் வைரமுத்து “மூலத்தைவிட்டு விலகிவிடாத விகவாசம்” இச் சிலம்புக் காவியத்தின் சிறப்பு எனச் செப்பியுள்ளார். இச் சிலம்புக் காவியத்தின் ஒரு பரலையாவது எடுத்துக்காட்டி எனது தலைமையுரையை நிறைவு செய்ய நினைக்கின்றேன்.

காவிரியாறு கடலுடன் கலக கும் காவிரிப் பூப் பட்டினத் தை புகார்த்துறைமுகத்தை அந்தக்காட்சியைச் செல்லவேல் அவர்கள் கவிதையிலே காட்டும் மாட்சியைப் பாருங்கள்.

“கலங்கரை விளக்கம் குலக்கமாய் நிற்க கப்பல்கள் வரிசையாய்க் காத்துக்கிடக்கும்”

“பண்டங்கள் பலவும்
ஏறும் கிறங்கும்
வணக்கர் கூட்டம்
வளைத்து மொய்த்து
வாங்குதல் விற்றல்
வழமையாய்ச் சிறக்கும்!”

ஒருமா யத்தின் வந்தாள்
உலகேழுந் தழைத்திட வந்தாள் வந்தாள்
திருமா மண்நங்கை வந்தாள் : எங்கள்
தேசந் தழைத்திட வந்தாள் வந்தாள்

வியா ரட்நதன்னில் வந்தாள்
இடைச்சேரி வாழ்விக்க வந்தாள் வந்தாள்
ஓயான் பாலகர்க் கான அன்மாய்
ஒரு மாஷ்தின் வந்தாள் வந்தாள்.

சீந்தர் குலந்தனைத் தர்த்த அந்தச்
சீவகாமி அபிராமி வந்தாள் வந்தாள்
வந்தாள் கண்ணகை வந்தாள்
மழைமாரி பொழிந்தி வந்தாள் வந்தாள்.

கொம்பு விளையாட்டு (கொம்பு முறிப்பு)

பற்றிப் பீன் பார்வை

-எஸ்.எதிர்மன்னசீங்கம்-

முன்னாள் கலாசாரப் பணிப்பாளர், வ.கி.மா.

கொம்பு என்ற சொல்லின் கருத் தெர்தாவளை, தேற்றாத தவு, தைப் பார்க்கும் போது; விலங்கு களின் கொம்புகளே நமக் குப் புலனாகும். இங்கு கொம்பு முறிப்பு மரங்களின் இயல்பாக அமைந்த வளை தடுகளையே குறிக்கின்றது. கண்ணகி வழிபாடு மட்டக்களப்பு மாநிலங்கள் தோறும் பிரபல்யம் அடைந் து விளங்குகின் றது. கண்ணகை அம்மன் கோயில்கள் இல்லாத கிராமங்களே இல்லை என்று கூறலாம். கண்ணகை அம்மன் சடங்குகள் நடைபெறும் காலப் பகுதிகளில் இக் கலையாடல் நடைபெற்று வந்தது. தற்பொழுது அருகிப்போயுள்ளது.

கொம்பு முறிப்பு எவ்வாறு வந்த தென்பதற்கு நீதி தவறிக் கோவலனைக் கொலை செய்வித்த பாண்டிய மன்னனை பழிவாங் கியும், மதுரை மாநகரை எரியூட்டி யும் கோபம் தணியாத கண்ண கியை சாந்தப்படுத்திக் குளிர்விப்ப தற்காக இடையர் குல இளை ஞாம், மங்கையரும் ஒரு காதல் கலந்த விளையாட்டாக இதனைச் செய்தனர் எனக் கருதப் படுகின் றது. மட்டக் களப்பு மாநிலத் தில்

களுதாவளை, தேற்றாத தவு, மன்னூர், வந்தாறுமூலை, மகிழ்ச்சி தீவு போன்ற கிராமங் களிலும் அப் பாறை மாவட்டத் தில், தமிழ்லூலில், காரைதீவு போன்ற கிராமங்களில் பெரிதும் ஆடப்பட்டு வந்தது.

கொம்பு விளையாடல் ஒரு கிராமத்தில் தொடங்குவதற்கு முன்னர் அக்கிராம மக்கள் இரண்டு பிரிவாக (கட்சி)ப் பிரிக்கப் படுவர். இதனை வட சேரி, தென் சேரி என அழைப்பர். வடசேரியைக் கோவலனுடைய (சுவாமிகட்டு) கட்சி என்றும் தென் சேரியை அம்மன் கண்ணகியுடைய (அம்பாள்) கட்சி என்றும் அழைத் தனர். கிராமத்தில் உள்ள மக்களுக்கு அம்மை, சின்னமுத்து, வைகுரி, கண் நோய் முதலான கொடிய நோய் நொடியிலிருந்து சுகமான வாழ்க்கை ஏற்பட்டு மழைவளமும், செல்வ வளமும் ஏற்பட வேண்டுமென பதற்காகவே இவ் விளையாட்டை மக்கள் கண்ணகி வழிபாட்டுடன் சேர்த்துச் செய்கின்றனர்.

கொம்பு விளையாட்டின் முக்கிய அம்சங்களாகப் போர்த்தேங்காய்

உடைத்தல், கொம்பு முறித்தல், கொம்புத்தட்டு எடுத்தல், தேர்க்கல்யாணம், குளிர்த்தி பாடுதல் என்பன இடம் பெறும். கொம்பு விளையாட்டு தொடங்க ப்படும் என ஊர் கூடி அறிவித்த பின்னர் பொதுவான ஓர் இடத்தில் மாலை வேளையில் போர்த் தேங்காய் உடைத்தலை ஆரம்ப நிகழ்வாக நடத்துவார். இரு கட்சியினரும் எதிரெந்திராக இருந்து கொண்டு சிறிய போர்த் தேங்காய் களை உருட்ட அனுப்புவார். எக் கட்சியினர் கூடுதலான தேங்காய் களை உடைக்கின்றனரோ அவர்களே வெற்றி பெற்றாக அறிவிக்கப் படும். முதன் முதல் உடைக்கும் தேங்காயிலும், முதன் முதல் முறிக்கும் கொம் பிலும் தென்சேரி வாரத்திற்கு (கண்ணகி கட்சி) வெற்றியிலிப்பது மரபாகவுள்ளது.

கொம்பு விளையாட்டில் முதலில் முறிக்கப்படும் கொம்பு கொழு கொம்பு அல்லது விளையாட்டுக் கொம்பு என்று கூறப்படும். இதனைத் தொடர்ந்து கொம்புத் தட்டுக் கொம்பு “பில்லி” எனப் படும். பில்லி கூட்டப்பட்ட கொம்பே விளையாட்டுக்குத் தகுதியான கொம்பாகக் கணிக்கப்படும். ஒரு மரத்தில் பூட்டிய “அரிப்பு” (சிறுவட்டம்) எனப்படுவதான் கயிற்றில் தென் விளையாட்டின் சிறப்பம்சமாகும். தண்ணீர்க் கொம்பு என்பது விழா

நிறைவில் முறிக்கப்படுவதாகும். ஒவ்வொரு நாளும் கொம்பு முறித்த பின் னார் இரவு தோறும் இரு கட்சியாரு க்கும் பொதுவான கொம்புத் தட்டில் (பூம்பந்தர்) கொம்புகளை வைத்து ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்வார். நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்ட அம்மன் சிலையை பூம்பந்த ஸில் வைத்து ஊர்வலம் செல்வார். இதன் போது பொதுவான உடுக்குச் சிந்து (ஊர்கற்று காவியம்) முதலான அம்மன் காவியப் பாடல் கள் படிக்கப்படும்.

கொம்புகள் நன்கு உறுதியான கரையாக்கு மரத்தினால் ஆன வையாக இருக்கும். கருவீரம் என்றும், வெடசி என்றும் இம்மரம் அழைக்கப்படும். வட்சேரிக் கொம்பு 90 பாகை வளைவுடையதாகவும் தென்சேரிக் கொம்பு அதிலும் சற்று ஒடுங்கியதாகவும் அமைய வேண்டியது விதியாகும். இரு சேரிக் கொம்புகளையும் அணைத்துக் கட்டும் இரு கம்புகளும் “பில்லி” எனப் படும். பில்லி கூட்டப்பட்ட கொம்பே விளையாட்டுக்குத் தகுதியான கொம்பாகக் கணிக்கப்படும். ஒரு மரத்தில் பூட்டிய “அரிப்பு” (சிறுவட்டம்) எனப்படுவதான் கயிற்றில் தென் சேரியான் கொம்பு தொடுக்கப்படும். அக்கொம்பிற் கொழுவிய

வட்சேரிக் கொம்பிலே இன்னு மோர் அரிப்பினைப் பினைத்து அதிலே பெரிய வட்மொன்றை மாட்டுவார். (இணைத்தல்) அவ்வடத்தைப் பிடித்துப் பலர் இழுக்கும் போது இரு சேரியையும் சோந்த திறமையானவர் சிலர் தத்தம் கொம்புகளில் “பல்வாய்” (கொம்பின் தலைப்பகுதி) “குச்சி” (கொம்பின் வளைந்த இடத்து நடு ஆணி) முதுகுமரம் (கொம்பின் தலைப்பகுதி) “பில்லி” (கொம்பின் இரு புறமும் அணையக் கட்டிய தடிகள்) என்னும் உறுப்புக்களை எல்லாம் முறைப்படி பிடித்துக் கொள்வார். அரிப்பில் பினைந்த பெருவடத்தினை இரு சேரிப் பொதுமக்களும் இழுப்பார். அப் பலருடைய இழுவைப் பொறுப் பினால் இரண்டிலொரு கொம்பு முறியும். உடனே வெற்றி பெற்றவர்கள் தம் வாரத்தின் (சேரி) பெயரைச் சொல்லி தமது வெற்றியை ஆடல்பாடல் உடன் மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டாடுவார். கொம்பு முறிக்கப்பட்ட பின்னரே மிகவும் சிறப்பான முறையில் பல நிகழ்வுகள் இடம் பெறும். வட்சேரி, தென்சேரி ஆகிய இரு கட்சியின் ரும் அலங்கரிக்கப்பட்ட பூம்பந்தர் களில் தத்தம் கொம்புகளை வைத்து ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்வார். இதனோடு நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட கண்ணகி அம்மன் சிலையையும் கொண்டு செல்வார். அந்த வேளையில் வெற்றி பெற்றவர் களின் மகிழ்ச்சிப் பாடல்கள், உடுக்குச் சிந்து, ஊர்கற்றுகாவியம், கொம்புப் பாடல்கள் என்பன படிக்கப்படும். கொம்பை தாங்கிச் செல்லும் பூம்பந்தரை நிறுத்தி வசந்தன் கூத்து, கும்மி, கரகம், காவடி முதலான ஆடல்களைச் செய்து ஆழப்பாடி மகிழ்ச்சியடைவார். இந்நிகழ்வின்போது கோலம் புனைவோர், வேடன், குறவர், போர்வீரன், முழுமன்னர், முனிவர். ஆண்டி, விகடன் ஆகிய தோற்றங்களில் நடிகர்கள் தம் திறமையை வெளிப்படுத்தி மக்களை மகிழ்ச்சியடையச் செய்வார். இளைஞர்கள் கூத்திலும், வசந்தன் ஆட்டத்திலும் ஈடுபட, மங்கையர் குரவை போடுவதிலும், கும்மி அடித்திலும் தம் திறமையைக் காட்டுவார். கொம்புகள் ஊர்வலமாகக் கொண்டு செல்லப்படும் போது நிறுத்தி வைக்கப்படும் சந்திகளில் இன்றும் பெயர் குறிப்பிட்டுக் கூறப்படுவையாகக் களுதாவளைக் கொம்புச் சந்தி, காரைத்து கொம்புச் சந்தி, மண்டுர் கொம்பு வம்மியடி என்பன விளங்குகின்றன. இக்கலையாடல் சிங்கள மக்களிடையேயும் காணப்படுகின்றது. போர்த் தேங்காய் உடைத்தலை அவர்கள் “பொல் கெவிய” (போல் கேலிட) என்றும், கொம்பு முறித்தலை

“அங்கெலிய” (அ. கே. ஈ. கி.) எனவும் அழைக்கி ன் றனர். குருநாகல் பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள ஏட்டுப் பிரதிகள் மூலமும், சிங்களத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள பத்தினித் தெய்வம் சம்பந்தமான இலக்கியங்களாலும் இதனை நாம் நன்கு அறிய முடிகிறது.

கண்ணகி வழிபாடு கடல் குழ் இலங்கைக் “கஜவாகு” மன்னன் என்னும் சிங்கள அரசனுடைய காலப் பகுதியிலிருந்து கைக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இத் தொடர்புகளே சிங்கள மக்களுடைய சமய வழிபாட்டுக் கலை களுடன் கலப்பதற்கு வழிவகு த்திருக்க வேண்டும். சிங்கள மக்கள் கண்ணகியை “பத்தினித் தெய்யோ” என்று வழிபடுகின்றனர். இடையர்கள் செய்த குளிர்ச்சி விழாவே கண்ணகி அம் மன் சடங்கில் இறுதி நாளன்று குளுத்தியாக நடைபெறுகின்றது. கண்ணகியம் மன் கோயில் கள் மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில் கிராமங்கள் தோறும் உள்ளன. வருடந் தோறும் வைகாசிப் பெளர்ன்மிக்கு கதவு திறந்து சடங்கு நடை பெறும். செட்டிபாளையம் கண்ணகி அம்மன், காரைதீவு கண்ணகி அம் மன், குளக்கட்டு கண்ணகி அம் மன், விடத்தல் முனைக் கண்ண கை

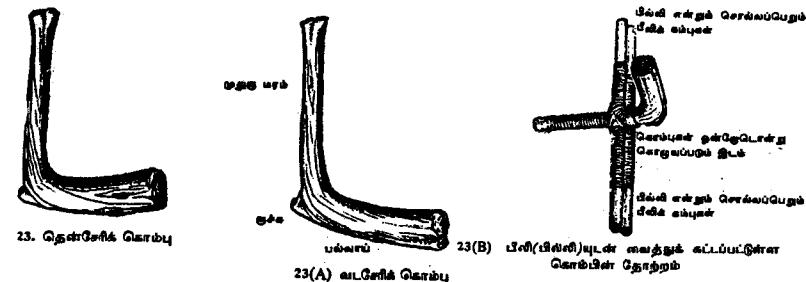
அம்மன், வந்தாறுமுலை கண்ணகி அம்மன் ஆகிய கோயி ல்கள் மிகவும் பிரசித்தமான வையாக உள்ளன. வடமாகாண் ததில் வற்றாப்பழை கண்ணகி அம்மன் கோயில் மிகப்பிரபல்யமாக விளங்குகின்றது.

இனி இக் கொம்பு முறிப்பு விளையாட்டின்போது படிக்கப்படும் குவையான பாடல் வாரிகளை நோக்கலாம்.

“கோலம் பண்சேலை
கொய்துகுத்து
கொம்பு விளையாட்டுக்குப்
போகையிலை
வேலய்யு வந்து மடியித்து
மெத்தவும் சிங்கிக்கொண்டார்
தோழி

காப்பனி மங்கையர்
மன்மதலேன்
கந்தன் குமரன் அருள் லேன்
செய்டன் மல்லிகைப்
பூமாலை தந்து
சேர்வுமென்றாரட் தோழியரே.”

மேலும் குறவள்ளியும் தோழிய ருமாகக் கோலப்புனைந்து தம்முட்படிக்கும் கொம்புப்பாடல் “ஆற்றோரம் பேறுமயில் : அது ஆண்மயிலோ பெண்மயிலோ பார்த்துவாடா வடசேரியான் : உனக்கு பாவற்யழும்போல மாலைதாரேன்.

வடசேரியான் கொம்பு
எங்கே யெங்கே

மணமுள்ள தாழையின்
மேலே மேலே

தெங்சேரியான் கொம்பு
எங்கே யெங்கே
செம்யரப் பற்றைக்கு
கீழே கீழே!

வடசேரியான் கொம்பு
எங்கே யெங்கே

வண்ணான் சாடக்குள்ளே
உள்ளே

தெங்சேரியான் கொம்பு
எங்கேயெங்கே
சித்தாந்த தேருக்கு
மேலே மேலே”

இவ்வகையான பாடல்கள் ஒரு சேரியாரை இன்னுமொரு சேரியார் பழித்தும் தம் சேரியாரை புகழ்ந்தும் பாடும் பாடல்களாகும்.

நிறைவூர் அன்று குளுத்தியின் போது கண்ணகி அம்மன் குளுத்தி படிப்பது வழக் காகும்.

“ஒருமா பத்தினி வந்தாள் : உலகேழுந் தறைத்திட வந்தாள் : வந்தாள்”

எனத் தொடங்கும் இக் குளுத்திப் பாடல்களை இருவர் நின்று அடி தோறும் மாறி மாறி இசைக்கேற்ப பாடுவர். குளுத்தியும், வாழியும் பாடி முடித்த லோடு கொம்பு விளையாட்டு நிறைவுபெற்று எல் லோரும் மகிழ்ச்சியடைவர்.

“சாத்துக்கண ஞாங்கள்:

- கந்தையா வி.சி. மட்டக்களப்புத் தமிழகம் - 1964
- சந்துனம் ம.கொம்பு விளையாட்டு தினபதி - ஆண்டு மலர் - 1972
- பூபாலப் பிள்ளை செ. கண்ணகி வழிபாடும் கொம்பு விளையாட்டும் வர்சேகரி - 1949.

கண்ணக்கின் பல்வேறு அம்சங்கள்

செல்வி. க. தாஸ்கேஸ்வரி

முன்னுரை

திராவிடப் பண்பாட்டில் முக்கியம் பெற்ற சக்தி வழிபாட்டினை இன்று நாம் கிழக்கிலங்கையில் பிரசித்தி பெற்றுள்ள கண்ணகி வழிபாட்டில் காண்கிறோம். கிராமங்களில் மட்டுமல்ல நகர்ப்புறங்களிலும் கண்ணகி குல தெய்வமாக நிலைத்துள்ளார். வருடத்திற்கு ஒரு தரம் கதவு திறக்கும் சடங்குடன் ஆரம்பமாகி வைகாசிப் பூரணை அல்லது வைகாசித் திங்களில் குஞ்சத்திச் சடங்குடன் கதவு பூட்டப்படும். அவ்வேளையில் எந்த தெய்வத்திற்கும் காட்டாத பயபக்தியும், புதிதமும் கண்ணகி சடங்கின் போது காணமுடியும், கண்ணகி வழிபாடு இருந்த பல இடங்கள் இன்று பத்தினி அம்மன், நாகபூசனி அம்மை, மாரியம்மன், புவனேஸ்வரி, இராஜாஜேஸ்வரி எனப் பல்வேறு பெயர்களால் ஆராதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே ஆதிகாலம் முதல் இருந்து வந்த தாய்த்தெய்வ (பெண் தெய்வ) வழிபாடு எவ்விதம் கண்ணகி வழிபாடாக பரிணமித்தது. கண்ணகி வழிபாடு எவ்விதம் மாரி, பேச்சி, காளி என்றெல்லாம் திரிபுட்டது என்பதை இங்கு ஆராய்வோம்.

பண்டைக்கால தாய்த்தெய்வ வழிபாடு.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலங்களிலிருந்தே தாய்த்தெய்வ (பெண் தெய்வ) வழிபாடு இடம்பெற்று வருவதை இன்றைய ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. வேட்டையாடும் காலம், விவசாய காலம் போன்றவற்றில் ஆண்கள் வேட்டையாடப் போக பெண்கள் விட்டிலிருந்தே பயிரிடுகின்றனர். புராதன காலங்களில் பூமியை அனைத்துக்கும் தாய் என நம்பினார். பூமியில் விதையை செடியாக முளைக்க வைக்கும் திறனும், குழந்தையை பெறும் சக்தியும் பெண்களுக்கே உண்டு என நம்பினார், பெண் வயலைச் சுற்றி வந்தால் பயிர் நன்றாக விளையும் கருவற்றிருக்கும் பெண் விதையை விதைத்தால் பல்கிப் பெருகும் எனவும் நம்பினார்.¹

பெண் தெய்வ நிதாய்த்தெய்வ □ வழிபாட்டின் வளர்ச்சி

வேட்டையாடவும், விவசாயம் செய்யவும் பயன்பட்ட கல்லினால் செய்யப்பட்ட கோல் ஆயுதமானது பின்னர் இரும்புக் காலத்தில் குலமாக மாறியது. இதுவே பிற்காலத்தில் கொற்றவையின் சின்னமுமாகியது. இன்றுவரை சக்தியின் சின்னமாக குலமே வழிபடப்படுகிறது.² பெண் தெய்வத்திற்கு உருவமைத்து வழிபடும் வழக்கமானது கி.மு. 6000 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்டது என அறிஞர்கள் கருதுவார். சிந்துவெளி நாகரீகத்திலே பெண் தெய்வ உருவங்கள் சுமூன் பொம்மைகள் உருவில் முதல் முதல் கிடைத்தன. இதே போன்று ஜரோப்பா தொடக்கம் கிறிஸ் வரை பெண் தெய்வ வணக்கம் காணப்பட்டுள்ளது. யூரோப், இபாவரி, சைப்ல், டைனோனா, டெல்பி என்பன கிரேக்கத்திலும், ஜனிஸ் எகிப்திலும், வீனஸ் உரோமிலும், தியாமத் பாபிலோனியாவிலும் பெண் தெய்வங்களாக வணங்கப்பட்டுள்ளன.³ இவைகள் காலவோட்டத்தில் வெவ்வேறு விதமாக மாற்றமடைந்தமையையும் காணமுடிகிறது.

வேதகாலத்தில் பெண் தெய்வ வழிபாடு

யக்ஸ்வேத காலத்தில் பெண் தெய்வம் உமை எனப்பட்டது. வட இந்தியாவிலே குவிசிகா என்ற மன்னன் காலத்து உமை, சிவன் இருக்கும் நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. உமை மட்டுமிருக்கும் நாணயங்களும் கிடைத்துள்ளன. அசீஸ் (Azis) என்னும் அரசன் காலத்திலே சிங்க வாகனத்திலே தூர்க்கை பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. உபநிடதங்களில் வித்யா எனப்பட்டாள். வேதகாலத்தில் உழஸ், ராக்கி, ராகா, அத்தி, பிருதுபி, வாக், திதி, சுவாஜ்தி, வருணி, ஆரணி, சரஸ்வதி, சூரியா என பெண் தெய்வங்கள் அனேகம் காணப்பட்டன.⁴

சாங்க காலத்தில் பெண் தெய்வ வழிபாடு

தொல்காப்பியத்தில் கொற்றவை பெண் தெய்வமாக காணப்படுகிறார்.

மஹங்கடைக் கூட்டுய கொடுநிலை சீறந்த

கொற்றவை நிலையும் அகத்தைணப் பூரனே.⁵

புறப்பொருள் வெண்பா மாலையில் வெட்சியப்படலத்தில் கொற்றவை பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. கொற்றவையை வெற்றித் தெய்வம் என

நெடுநெல்வாடை, புறப்பொருள் பெண்பாமாலை போன்ற சங்க நூல்கள் கூறும்.

தொடர்ந்து பல்லவர், சோழர், பாண்டியர், சேரர் காலங்களில் கொற்றவை வழிபாட்டுடன் மேலும் பல பெண் தெய்வ வழிபாடுகள் உருவாகின்றன. சோழர் காலத்தில் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் விஜயாலயசோழன் தனது வெற்றித் தெய்வமான நிசம்பகுதினி கோயிலை எழுப்பினான்.⁶ பத்தினிப் பெண்டிருக்கு கோயில் அமைக்கும் வழக்கம், பத்தினி பெண்டிரின் உருவச் சிலையை கோயிலில் வைத்து வழிபடும் வழக்கம் என்பன சிலப்பதிகார காலத்திலேயே இருந்துள்ளது.⁷ இதனை சிலப்பதிகாரம் மூலம் அறிய முடிகிறது.

மேலும் தூர்க்கை (பட்டாரகி) காளி, பிடாரி, சப்தமாதர்கள் பேன்ற பெண் தெய்வ வழிபாடுகளும் காணப்பட்டன. இவைகள் பிற்காலத்தில் மாரி, பேச்சி, காளி, மீனாட்சி, பவானி, காமாட்சி என மாற்றம் பெறுகின்றன.

கண்ணகி வழிபாட்டின் ஆரம்பம்.

பண்டு கண்ணகி வழிபாடு நிலவிய பல கோயில்கள் இன்று மேலே கூறிய மாரி, பேச்சி தெய்வங்களின் கோயில்களாக மாறிவிட்ட மையையும் காணமுடிகிறது. ஆனால் மூலதெய்வம் கண்ணகியாக இருக்க வேறு தெய்வப் பெயரால் வழிபடப்படுகிறது. (பல ஈவரன் கோயில்கள் இன்று பிள்ளையார் கோயில்களாக மாறி உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. (உ.-ம். மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயம் இன்று மாமாங்கப் பிள்ளையார் எனப்படுகிறது.) கண்ணகியை மானுடப் பெண்ணாக கருதவில்லை. கற்பின் தெய்வம் கண்ணகி என்ற பயபக்கியே நிலவுகின்றது.

பாண்டி நாட்டிலே மாங்கனியாகி, அரண்மனையிலே குழந்தையாகி பேழையில் வைத்து விடப்பட்டு சோழ நாட்டில் காவரிப்பும் பட்டினத்தில் மாநாகர் மகளாக வளர்ந்து கோவலனை திருமணம் செய்து கண்ணகி விதிவசத்தால் பாண்டி நகர் போகிறான். கோவலன் கொலையுண்ட செய்தி கேட்ட கண்ணகி சீற்றம் கொண்டு வேப்பங்கிளையுடன் கொலைக்களாம் விரைந்து சென்றாள். கோவலனை எழுப்பி விபரம் அறிகிறாள். கோவலனை

தேவபுரி போகும்படி பணித்து மதுரைக்குச் சென்றாள். பாண்டிய மன்னாடுடன் வாதாடி உண்மை முழுவதையும் உணர்த்துகிறாள். சிலம்பை தன் கையில் வரவழைத்து எறிந்து உடைத்தால் கனல் பொறி போல் சிலம்பு பரல்கள் எல்லார் முகத்திலும் தெரித்தது. தன் கையால் ஒரு மூலையை திருகி எடுத்த கண்ணகி மதுரையை முழுமுறை வலம் வந்து எறிந்தாள்.

மதுரை தீப்பற்றி எரிந்தது

“முதிரா முலை முகத்து எழுந்த தீ யானது
மதுரை கூதூர் மாநகர் கட்டடு.”

என சிலப்பதிகாரம் காட்டுகின்றன.⁸ நற்றினையிலும் இத்தகைய விடயம் உள்ளது. “ஒரு மூலை அறுத்த தீஞாவுன்னை” எனப்படுகிறது.⁹ அக்காலத்தில் பெண்களின் கற்பை காட்ட பயன்பட்டதாம் என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். மதுரை நகரை எரியுட்டிய கண்ணகி இடைச்சேரியை அடைகிறாள். இடைச்சியர் வெண்ணெய் கொண்டந்து மூலையில் அப்பினர். குடிசையை சந்தனத்தால் மெழுகினர். புதுநெல்குற்றி வெள்ளள உடுத்தி சாதம் சமைக்கத் தொடங்கினர். இவைகளை மறுத்த கண்ணகிக்கு கோபம் தணியில்லை. கோபம் தணியுமாறு பலவாறு துதித்தனர். கண்ணகியும் மழைபொழியும், நெல்விளையும் என அருள் புரிந்தாள். இது கண்ணகியை தெய்வமாக இடைச்சியர் வணங்கிய முதலாவது சம்பவமாகும். இடைச்சேரியினர் கண்ணகியை முதல் முதல் துதித்தனர்.

கண்ணகி வானுலிகெய்தலும் தமிழகத்தில் கண்ணகி வழிபாடும்.

இடைச் சேரியிலிருந்து கண்ணகி சேரநாடு சென்று செங்குன்றம் எனப்படும் மலைப்பிரதேசத்தை அடைந்தாள். தேவர்கள் விமானத்தில் வந்து விண்ணுலகம் அழைத்துச் சென்றார். இதனை நேரிலே கண்டு அனுபவித்த செங்குன்றத்துக் குறவர்கள் கொண்டாடி, குன்றக் குரவைபாடி, ஆடி மகிழ்ந்தனர். தமது குல தெய்வமாகக் கொண்டாடினர். கண்ணகி தெய்வமாகிய அடுத்த சம்பவம் இதுவாகும். ஆகவே கண்ணகி வழிபாட்டினை முதல் முதலில் தொடக்கியவர்கள் இடைச்சியர்களும், குறவர்களுமேயாகும்.

சேரன் செங்குட்டுவன் மனைவி கோப்பெருந்தேவியுடன் மலைவளம் காண செங்குன்றம் வருகிறான். செங்குன்றத்துக் குறவர்கள் கண்ணகியின் கதையை வியப்போடு மன்னனுக்குக் கூறினார். புலவர் சாத்தனாரும் கண்ணகி மதுரையில் நிகழ்த்திய மறப்புரட்சியை விபரித்தார். பிறந்த நாட்டை விட்டு சேர நாட்டை அடைந்த பத்தினிப் பெண்ணாம் கண்ணகிதேவியின் அரசியல் பூர்ச்சி பெண்ணினம் காணாதபுதுமை எனக் கூறி கோப்பெருந்தேவி கேட்டுக் கொண்டபடி கண்ணகிக்கு கோயில் அமைக்க எண்ணினான். கங்கை கடந்து இமயம் வரை சென்றான். கனக, விஜயர்களைத் தோற்கடித்து இமயத்திலிருந்து கல்லைக் கொண்டு கண்ணகி சிலை செய்து கோயில் கட்டினான். பல நாட்டு அரசர்களையும் அழைத்து விழா எடுத்தான். ஆழத்திங்கள் தோறும் மாரி விழாவாக கொண்டாட பணித்தான். வஞ்சியில் கண்ணகி பிரதிட்டை செய்தபோது பலநாட்டு மன்னர்கள் குறிப்பாக சோழன் பெருங்கிள்ளி, இலங்கை மன்னன் கஜபாகு, ஆரிய மன்னர்கள் போன்ற பலர் வந்திருந்தனர். இடைச் சியர்களாலும், குறவர்களாலும் வழிபட்ட கண்ணகிக்கு கோயில் அமைத்தது மூன்றாவது சம்பவமாகும். ஆனால் இன்று தமிழகத்தில் கோயில்கள் இல்லை என்றே கூறவேண்டும். மாரியம்மன் கோயில்களாக மாறிவிட்டனவாம்.

பாண்டி நாட்டில் கண்ணகி வழிபாடு.

பாண்டிநாடு எரியுண்டபின் மழைவளம் குன்றி வறுமையும் வெப்ப நோயும் தொடர்ந்தது. கொற்கையிலே பாண்டியன் வெற்றிவேற் செழியன் பொற்கொல்லர் ஆயிரம் பேரை பலிகொடுத்து வேள்வி செய்து விழா எடுத்தான். துங்பம் எல்லாம் நீங்கியது. கொற்றவைக்கு பலியிடல் சங்ககாலம் முதல் இருந்து வந்த பாரம்பரியமாகும். இங்கு ஆயிரம் பொற்கொல்லர் பலிகொடுக் கப்பட்டனர் என்றால் கண்ணகி கொற்றவையாகவே கருதப்பட்டுள்ளார்.

சோழ நாட்டிலே கண்ணகி வழிபாடு.

இவற்றை எல்லாம் கேட்ட சோழன் பெருங்கள்ளி சோழநாடெங்கும் பத்தினிக்கு கோயில் அமைக்க கட்டளை இட்டு பத்தினிக் கோட்டம் என்ற பெயரிலே கோயில் அமைத்து விழாவும் எடுத்தான். கொங்கு

நாட்டிலே இளங்கோசர் கண்ணகிக்கு விழா எடுத்தார். அவ்கும் மழைவளம் பெருகியதாம், என சிலப்பதிகாரம் மூலம் அறியமுடிகிறது.

இவை எல்லாம் கேள்வியற்ற மணிமேகலை (மாதவி மகள்) வஞ்சிக்கு வந்தாள். கண்ணகி கோயிலை அடைந்து அவளுடைய உயர்ந்த பண்புகளைப் போற்றிப் புகழ்ந்தாள். மதுரையை எரித்த கற்பு நெரிக காரணத்தை கேட்டாள். கண்ணகியும் (தெய்வம்) காரணத்தைக் கூறினாள். கோவலன் வெட்டுண்ட காரணத்தையும் கூறினாள்.¹⁰

சேரன் செங்குட்டவன் கண்ணகிக்கு கோயிலெடுத்தபோது ஆரிய மன்னர்கள், சிற்றரசர்கள், மால்வா அரசன், குடகுமன்னன், இலங்கை மன்னன் கஜபாகு போன்றோரும் முழுமுறை வலம் வந்து வழிபட்டனர். எல்லாருக்குமே வெற்றியும் மழைவளமும் கிடைத்ததாம். செங்குட்டுவன் இமயம் வரை வெற்றி கொண்டதும் கண்ணகியின் அருளே என்பார்.

ஆழத்தில் கண்ணகி வழிபாடு

சேரன் செங்குவனால் நடாத்தப்பட்ட கண்ணகி விழாவிற்கு சென்றிருந்த கஜபாகு மன்னனே ஆழத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டை கொண்டு வந்தவனும், கோயில் அமைத்தவனுமாகும். இது சிலப்பதிகாரத்தில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.¹¹

“கடல் சூழ் இலங்கைக் கயவாகு வேந்தலும் எந்நாட்டாங்கள் கிமயவரம்பன் கிந் நன்னாட் செய்த நாளை வேள்வியில் எந்தெதன்றே வணக்கினன் வேண்டி தந்தேன் வரவிமன்றிறுந்த தொருகரல்”

பொற்சிலம்பும் வெள்ளி மாம்பழுமும், சந்தனக்கட்டையிலான கண்ணகி சிலையுடனும் வந்த கஜபாகு முதலிலே யாழ் ப்பாணத் து அங்கமனாக்கடைவையில் கண்ணகி வழிபாட்டை ஸ்தாபித்தான். இது கி.பி. 178 இல் நடந்தது. பின்னர் கண்டியிலே பத்தினிக்கு கோயிலெடுத்தான். இக்கண்ணகி (பத்தினி விழா) கம்மடுவ (பத்தினிவிழா) எனப்பட்டதாக சிங்கள நூல்கள் கூறுகின்றன.¹² 12000 சிங்கள மக்களும், 12000 தமிழ் மக்களும் இவ்விழாவில் கலந்து கொண்டனராம். ஐந்து

நூற்றாண்டுகளுக்கு சிங்கள மக்கள் பத்தினி வழிபாடு செய்ததாகவும் இவை கூறும். தலதா மானிகையில் உள்ள கண்ணகி கோயிலும் சந்தனக்கட்டையிலான கண்ணகி சிலையும் இன்னும் சான்றாக உள்ளது.

கஜபாகு மன்னன் தொடங்கிவைத்த அழிப்பூரண விழா பெரஹராவாக (திருவிழா) ஊர்வலமானது, பத்தினி விழா எனப்பட்டது. பின்னர் நாததெய்யோ, வில்லூதெய்யோ (வில்லூ), கதரகம தெய்யோ (முருகன்) போன்ற தெய்வங்களும் பெரஹராவில் கலந்து கொண்டனர். பிறகு புத்தபெருமானும், அவரது தந்ததாதுவும் சேர்ந்து கண்டிப்பெரஹரா ஆகிவிட்டது. 16ம் நூற்றாண்டு (போர்த்துக்கேயர் வரும்வரை) வரை இருந்து வந்த கண்ணகி வழிபாடானது பெரிதும் மாற்றம் பெற்று விட்டது எனலாம். கண்டியிலே நவகமுவ, தெவினுவர, குண்டகசாலை, எம்பக்தி (மாத்தளை) பதுளை ஆகிய இடங்களில் கண்ணகி வழிபாடு காணப்பட்டது. சிலம்புக்கதா, பத்தினி படிமா போன்ற சிங்கள நால்களில் கண்ணகி தூர்க்கையின் அவதாரம் எனவும் எட்டுக் கைகள் உடையவள் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளதோடு தூர்க்கையின் அவதாரமான (கண்ணகி) பத்தினி என பலி கொடுக்கும் வழக்கமும் இருந்தது. சிங்கள சமூகத்திலே பத்தினி வெற்றித் தெய்வமாகவே கருதப்பட்டார்.

வடக்கே (அங்கமணாக் கடவுயில்) கண்ணகி வழிபாடு

கண்ணகி வரலாறு முதல் முதலாக கஜபாகுவால் அமர்மிக்கப்பட்டது. என்பதே வரலாறு. கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் வேறு விதமாகவே கூறுகின்றன. வயலில் உழவர்கள் வேலை செய்யும்போது மூன்று பெண்கள் வந்து தாகத்திற்கு தண்ணீர் கேட்டதாகவும் இளநீர் கொடுக்கக் குடித்து விட்டு மூன்று தேசிப் பழங்களைக் கொடுத்து அவைகள் விழும் இடத்தில் கோயில் கட்டும் படியும் கூறப்பட்டதாம். அதன் படி மூன்று கோயில்கள் மாரி, கண்ணகி, மீனாட்சி ஆகியோருக்கு மூன்று கோயில்கள் கட்டப்பட்டது. நடுவில் அமைக்கப்பெற்றது பெரியதும் அழகானதுமான கோயிலாகும். அது கண்ணகிக்கு உரிய கோயிலாகும். இக் கண்ணகி கோயிலில் ஊர் மூலுவதிலும் அரிசி, கறிவகைகள் சேகரித்து பிரசாதம் செய்வர். பங்குனித் தீங்கள் குளுத்திச் சடங்கு நடைபெறும்.¹³ இங்கு மாரி, கண்ணகி, மீனாட்சி மூன்றும் ஒன்றுபட்ட நிலையினைக் காணமுடிகிறது.

மடு தேவாலயம் வன்னியில் உள்ளது. இது இன்று இலங்கை முழுவதிலும் வாழும் சிங்கள - தமிழ் கிறிஸ்தவர்களின் முக்கிய வழிபாட்டுத் தலமாகும். கி.பி. 15ம் நூற்றாண்டு போர்த்துக்கேயர் வரும்வரை இது கண்ணகி கோயிலாக இருந்ததாம். பின்னர் காளி கோயிலாகி தற்போது மேரி (முரோதா) கோயிலாகி உள்ளது. அக்காலத்தில் கம்முடுபு (பத்தினிவிழா) நடைபெறும் என சிங்கள நால்கள் கூறுகின்றன.¹⁴ பின்னர் போர்த்துக்கேயர் இக்கோயிலை கிறிஸ்தவ தேவாலம் ஆக்கினர் என அறிய முடிகிறது. “சிங்கள சமுதாயத்தில் பத்தினியின் மறுவடிவம்” என்ற ஆய்வினைச் செய்த அனுராதா செனிவிரத்தின (பேராதெனிய பல்கலைக்கழக சிங்கள விரிவுரையாளர்) மேலும் பல ஆதாரங்களை முன் வைத்துள்ளார். பண்டை சிங்கள கவிநூலான பத்தினி கொல்முரா (Pathini Kolmura) காவல்முறை எனப்படும் நாலில் 4000 பாடல்கள் 35 பிரபந்தங்களில் உள்ளன. இவை கண்ணகி காவல் தெய்வம் எனக் கூறும்.¹⁵

யாழ்ப்பாணத்து அங்கனாமக் கடவுயில் கண்ணகி வழிபாடு முதலில் ஏற்பட்டது. இன்னும் பல இடங்களில் கண்ணகி வழிபாடு இருந்துள்ளது. அச்செழு, அல்வாய், ஆடைக்கோட்டை, ஊரெழு, எருவில், எழுதுமட்டு வான், ஓமந்தை, கச்சாய், குடத்தனை, கோப்பாய், கோணவளை, நாவற்குழி, பளை, பன்றித்தலைச்சி, புதுக்குடியிருப்பு, மந்திகை, மட்டுவில், மண்டைதீவு, மயிலிட்டி, மாதளை, மிரிசவில், முகமாலை, வண்ணை, வற்றாப்பழை, வீண்காமம் என பல இடங்களிலும் கண்ணகி கோயில்கள் நிறைந்திருந்தன. பின்னர் ஆறுமுகநாவலரின் காலத்தின் பின் பல இடங்களில் கண்ணகி என்ற பெயர் மாற்றமடைந்து வேறு பெயர்களுடன் வழிபடப்படுகிறது. நாகபூசணி, நாச்சியம்மன், புவனேஸ்வரி, மீனாட்சி, இராஜராஜேஸ்வரி போன்ற பெயர்களாக மாற்றம் பெற்றுள்ளன. நாயன்மார்கட்டு கண்ணகி பத்தினி அம்மை எனவும், தெல்லிப்பழை பத்தினி எனவும், நெடுங்குளம் ஒப்பிலாநாயகி எனவும், புளியங்குளம் கண்ணகி, ஆதிமுத்துமாரி எனவும், மட்டுவில், மாவிட்டபுரம் என்பன இராஜராஜேஸ்வரி எனவும் மாற்றம் பெற்றுள்ளன. இவ்விதம் பல கண்ணகி கோயில்கள் பெயர் மாறியிருந்தாலும் அம்மன் கண்ணகியே எனலாம்.

வடக்கிலே இன்றுள்ள கண்ணகி ஆலயங்களில் கீர்த்தியுடன் விளங்குவது வற்றாப்பழை கண்ணகி அம்மனாகும்.

நயினாதீவு நாகபூசனி அம்மன் கோயிலும் கண்ணகி கோயிலே எனவும் சேரநாட்டில் கண்ணகி ஜந்து தலை நாகமாகி ஊர்ந்து தென்புறம் வந்தாள் எனப்படுகிறது. தென்புறம் வந்த கண்ணகி நயினாதீவில் குடியேறியதாகவும் கூறப்படும் ஒரு ஜதிகம் உள்ளது. மணிமேகலா தெய்வம் மணிமேகலையை தூக்கி வந்து இறக்கிவிட்ட இடம் மணிபல்லவம் எனும் தீவாகும். இதுவே பாளி நூல்கள் குறிப்பிடும் நாகதீபம் என நூல்கள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. சிலப்பதீரகார தொடர்பு இங்குள்ளது. இங்குள்ள கோயிலும் புராதனமானது. நாகம் சுற்றிய விங்கம் இருந்தாலும் இது ஈஸ்பர வழிபாட்டிலிருந்து ஈஸ்பரி பழிபாடாகி விட்டது. இன்று நாகேஸ்வரி அம்மன் ஆலயமாகும். உலகில் உள்ள 64 சக்தி பிடங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

திருகோணமலையிலே உள்ள கண்ணகி கோயில்கள் பறையன்குளம், பாலம்போட்டாறு, நீலாப்பளை, மலைமுத்தல், கந்தளாய் என கண்ணகி கோயில் பல உள். இவை எல்லாம் பத்தினி கோயிலாகிவிட்டது. திருக்கோவில், பட்டிமேடு கண்ணகி அம்மன் கோயில் பொற்புறா வந்த காவியம் எனப்படும் கண்ணகி வந்த வரலாறு கூறும் நூலில் பட்டிமேட்டிலிருந்து கண்ணகி வந்ததாகக் கூறும். எனவே பட்டிமேடு கண்ணகி அம்மன் கோயில் கிழக்கு மாகாளத்தில் முதன்மையான இடம் வகிக்கிறது. இதனை நாடு காடு பரவனிக்கல் வெட்டு கூறுகிறது¹⁶. எனினும் இங்கு சிங்கள கட்டாடமார் சிங்கள பத்ததி முறையிலே பூசை செய்வது எனப்படுகிறது.

மன்னம்பிட்டி – தம்பன்கடவை கண்ணகி கோயிலும் பத்தினி கோயில் என்றே வழங்கப்படுகிறது. இங்கு தெய்வமாடுதலும் இடம் பெறுகிறது. இது கொற்றவை வழிபாட்டில் பிரதிபலிப்பாகும்.

மட்டக்களப்பிலே கண்ணகி கோயில்கள் ஏராளமாக உள்ளன. கண்ணகி வழிபாடே மட்டக்களப்பு என்றுதான் கூறவேண்டும். காரைதீவு, வீரமுனை,

அக்கரைப் பற்று, தம் பிலுவில், பட்டிமேடு, செட்டிபாளையம், களுவாஞ்சிக்குடி, புதுக்குடியிருப்பு, போர்தீவு, மகிழ்ச்தீவு, முனைக்காடு, கண்ணங்குடா, சச்சந்தீவு, வந்தாறுமுலை, வாழைச்சேனை, ஆரையம்பதி, மட்டுநகர், விடத்தல்முனை என அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். இவை அனைத்துமே மரபு மாறாமல் இருக்கும் கண்ணகி கோயில்களாகும். எனினும் விடத்தல்முனை, ஆரையம்பதி கண்ணகி கோயில்களில் காளி கோயில்கள் போன்று தெய்வமாடும் மரபு காணப்படுகிறது. கண்ணகியை கொற்றவையுடன் ஒப்பிட்ட சில மரபுகள் உள்ளன. இவை அந்த அடிப்படையில் ஏற்பட்டதாக இருக்கலாம். மட்டக்களப்பு பாலமீன்மடு, பலாச்சோலை, றாணமடு போன்றன பத்தினி அம்மன் கோயில் என்றே அழக்கப்படுகின்றது.

கண்ணகியை நாகத்துடன் தொடர்புபடுத்தும் ஒரு முறை பல இடங்களில் நிலவுவதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. மகிழ்ச்தீவு கண்ணகை அம்மன் கோயிலும் பாம்பு வயிற்றுவார் எனப்படும் கொம்பி என்பவர் மூலம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பது ஜதீகம், நாக மங்கையே கண்ணகியாகப் பிறந்தாள் என்பதோடு நாகமணி கொண்டு அவள் கால்சிலம்பு செய்யப்பட்டது கூட இந்த நாகத்தொடர்பே எனவும் ஒரு ஜதீகம் நிலவுகிறது. மதுரையை எரித்த கண்ணகி பின்னர் ஜந்து தலைநாக வழிலே யாழ்ப்பாணம் வந்தாள் என்பதும் ஒரு ஜதீகமாகும்.

ஆனால் தமிழ் நாட்டில் உலகத்தமிழ் மகாநாட்டில் சிலை எடுத்தார்கள். எங்குமே கோயில் இல்லை. மாரியம்மன் வழிபாடுதான் கண்ணகி வழிபாடு எனக் கருதுகின்றனர். ஒரு முலைச்சி அம்மன் கோயில் இருக்கிறது. கண்ணகியாக இருக்கலாம் ஆனால் கண்ணகி பல்வேறு பெயர்களிலும் நிலைத்து இருப்பது இலங்கையில் தான் என்பது கண்கூடு.

வீரபத்தினியான கண்ணகிக்கு சேரன் செங்குட்டுவன் கோயில் அமைத்தான். விழாவிற்கு சென்றிருந்த அனைவரும் தமது நாடுகளுக்கு கண்ணகி வழிபாட்டினைக் கொண்டு சென்றனர். கண்ணகிக்கு கோயில் கட்டினர். சமுதாய வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப மூலஸ்தானத்தில் கண்ணகி இருக்க பெயர்கள் மாறிவிட்டன. மட்டக்களப்பில் மட்டும் மரபு மாறாமல் கற்பின்

கனலாக காட்சி தருகிறாள் மக்கள் பய பக்தியுடன் கண்ணகி வழிபாடு செய்கின்றனர்.

அடிக்குறியு

1. தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும் - நா.வானமாமலை, பதிப்பு 1992 – PP – 73, 74, 75, 76, 77
2. பழங்கதைகளும் பழமொழிகளும் - சமூக மானுடவியல் கட்டுரை - நா. வானமாமலை 1987 PP 107
3. தமிழர் பண்பாடும் வரலாறும். – நா. வானமாமலை – PP 32, 33
4. மேற்படி நூல் PP – 32
சிந்துவெளி தரும் ஒளி – க.த. திருநாவுக்கரசு – பக். 14
5. தொல்காப்பியம் புறத்தினை – 4 (பழப்பொருள் வெண்பாமலை) இந்திய நாகரீகத்தில் தமிழர் பண்பாட்டுக் கூறுகள் - க.த. திருநாவுக்கரசு பக். 55
6. நெடுநெல்லாடை உலகத்தமிழர் மகாநாட்டு மலர் - தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும் - க.த. திருநாவுக்கரசு – பக். 214
7. சிலப்பதிகாரம் காதை 26 – மணிமேகலை காட்டும் மனிதவாழ்வு – சாமி சிரம்பரனார். பக். 195
8. சிலப்பதிகாரம் வரி. 3769 – 3770.
9. நற்றினை செய்யுள் இல. 216
10. சிலப்பதிகாரம் காதை 26. 11 – 35 அடிகள்
11. சிலப்பதிகாரம் - வரந்தருகாதை – 160 - 164 அடிகள். History of Ceylon (W. Nicholass and Paracitana – PP 70, 80)
12. ராஜாவலிய – Rajaratnakara
13. அங்கனாமக்கடவை கண்ணகி கோயில் - சோதிநாதன்
14. சிலப்பதிகாரத்தில் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் - கட்டுரை
15. Pantis Kolmura Kavi பக். 90, நன. P.B.J. Hewavansan and Paravehahera Saddhajva. Thera Latar XI Colombo 1974.
16. தமிழாராட்சி மகாநாட்டு மலர் மட்டக்களப்பு 1978 பக்.

சக்தி வழிபாட்டில் வற்றாப்பழைக் கல்லூலைக் கம்மன்

:திரு. ச. விஜயரத்தினம் B.A. வவனியா:

சிந்துவெளி நாகரீக காலத்திலிருந்தே சக்தி வழிபாடு தமிழர் மத்தியில் முக்கிய வழிபாடாக இருந்து வருகின்றது. சக்தி வழிபாட்டில் அம்மன் யராசக்தி, காளி, சரஸ்வதி, இலட்சுமி, தூர்க்கை, கண்ணகை முதலிய பெண் தெய்வங்கள் வடிவில் சக்தியை நாம் வழிபட்டு வருகின்றோம். இத் தெய்வங்களுக்கு இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் கோவில்கள் கட்டி திருவிழாக்கள் உற்சவங்கள் பொங்கல்கள், குளிர்த்தி முதலிய சிறப்பான நிகழ்ச்சிகளை வருடந்தோறும் ஏற்படுத்தி பயபக்தியுடன் வழிபட்டு வருகின்றனர். இத் தெய்வங்களில் கண்ணகை அம்மனுக்கு இங்கையில் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, வன்னி, யாழ்ப்பானம் முதலிய பிரதேசங்களில் கோவில்கள் அமைத்து வருடந்தோறும் பொங்கல்கள், குளிர்த்தி செய்து வழிபட்டு வருகின்றனர்.

வன்னிப்பிரதேசத்தில் பிரபல்யம் அடைந்த அம்மன் கோவில் வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மன் கோவிலாகும். மூல்லைத்திவு மாவட்டத்தில் வற்றாப்பழை கிராமத்தில் நந்திக்கடலாலும் வயல்வெளியாலும், பாலைமரச் சோலையாலும் குழப்பட்டு நந்திக் கடற்கரையோரத்தில் எழில்மிகு தோற்றுத்துடன் காட்சியளித்துக் கெண்டிருக்கின்றது வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மன் கோயில். வருடம் தோறும் வைகாசி மாதபெளர்ணமியை அண்டி வருகின்ற திங்கட்கிழமை வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மனுக்கு சிறப்பாக பொங்கல் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது.

வன்னி மக்களின் நம்பிக்கைக்குரிய தெய்வமாக விளங்கும் வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மனுக்கு செய்யும் பொங்கல், பழைய பாரம்பரிய முறைகளுக்கு ஏற்பவே இப்போதும் நடைபெற்று வருகின்றது. வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மன் கோவில் உரிமையாளருக்கு பொங்கலை ஞாபகமுட்டும் பாக்குத்தெண்டல் நிகழ்ச்சியுடன் திங்கட்கிழமை ஆரம்பமாகி அடுத்த திங்கட்கிழமை அதாவது பொங்கலுக்கு முதல் திங்கள் தீர்த்தம் எடுத்து விளக்குவைப்பதற்காக குறிப்பிட்ட குலத்தில் உள்ள ஒருவர் புதிய பானையுடன் செல்ல அவருடன் கோவில் உரிமையாளர்கள்

பூசகர்கள் ஆகியோருடன் மூல்லைத்தீவுக்கு அண்மையிலுள்ள சிலாவத்தை கடற்கரையில் உள்ள வழமையாக தீர்த்தம் எடுக்கும் தீர்த்தக் கடற்கரைக்குச் சென்று தீர்த்தம் எடுத்து ஊர்வலமாக அழைத்து வரப்பட்டு மூள்ளியவளை காட்டு விநாயகர் ஆலயத்தில் வைத்து அதற்குள் வெள்ளத் துணியிட்டு விளக்கு ஏற்றப்படும். குறிப்பிட்ட கோவில் கடமைகளைச் செய்யும் குலத்தவர்களும், பூசகரும் ஏற்றப்பட்ட விளக்கும் மடப்பண்டங்களும் வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மன் கோவிலுக்கு கொண்டு போகும் வரை காட்டு விநாயகர் ஆலயத்திலிருந்து தமது கோவில் கடமைகளைச் செய்வார்கள். சிலம்பு, வெள்ளிப் பிரம்புடன் பூசகர் காட்டு விநாயகர் ஆலயத்திலிருந்து ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு புறப்பட, கோவில் கடமைகளைச் செய்யும் குறிப்பிட்ட குலத்தவர்களால் ஏற்றப்பட்ட விளக்கு மடப்பண்டங்களுடன் புறப்படும் போது மேளத்துடன் கோவில் உரிமையாளர்கள் அவர்களை வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மன் கோவிலுக்கு அழைத்துச் செல்வார்கள். அங்கு சென்றதும் பூசகர் தமது கடமைகளைத் தொடங்கியதும் சிலம்பு கூறல் படலம் ஆரம்பமாகும். வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மன் பொங்கல் தினத்தன்று நடக்கும் சிறப்பான நிகழ்ச்சி சிலம்புகறல் படலம் வாசித்தலாகும். கோவலன் கண்ணகி கதையைக் கூறும் சிலப்பதிகாரம் வாசிக்கும் போது, ஒருவர் புராணபடலத்தை வாசிக்க இன்னொருவர் பயன் கூற அதனைச் செவிமடுத்து பல வயோதிபர்கள் கூடி இருப்பார்கள். பலர் மாறி மாறிப் பயன் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பார்கள். இது திங்கட்கிழமை இரவு நிறைவு செய்யப்படும். இதனை சிலம்பு கூறல் என பயபக்தியுடன் கூறுவார்கள். மதுரையில் கோவலன் கொலையுண்ட செய்தி கேட்டு பாண்டியனிடம் வந்த கண்ணகி, பாண்டியனுக்கு உண்மையை விளக்கியும் பாண்டியனும் கோப்பெருந்தேவியும் இறக்க, கோபங்கொண்ட கண்ணகி, கண்ணகை அம்மனாக மாறி மதுரையை எரித்த பின் பல திக்குகளுக்கும் சென்று பின் சக்தி வடிவம் பெற்று இறுதியாக வற்றாப் பழையில் நந்திக்கடற்கரையில் பதிகாண்டதால் அத்தலத்தைச் தரிசிப்பதற்கு இலங்கையில் பல பாகங்களிலிருந்தும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பொங்கல் தினத்தன்று பல ஆயிரக்கணக்கான பக்க அடியார்கள் வருடந்தோறும் வருவதைக் காணக்கூடியதா கவுள்ளது.

ஜம்பெரும் காப்பியங்களில் சிறந்து விளங்கும் சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் கோவலன் கண்ணகி கதையை பண்டைக்காலம் தொட்டு வன்னி மக்கள் குறிப்பாக அடங்காகப்பற்றில் உள்ள மூள்ளியவளை, தன்னீருற்று,

வற்றாப்பழை, புதுக்குடியிருப்பு முதலிய கிராமங்களில் நாட்டுக்கூத்தாக வருடம் தோறும் மேடை ஏற்றிவருகின்றார்கள். இக் கிராமங்களில் பரம்பரையாக இருக்கும் அண்ணாவிமார்கள் பழைய கலைஞர்களையும் புதிய கலைஞர்களையும் சேர்த்து பழக்கி அவ் அவ்வூர்களில் உள்ள அம்மன் கோவில்களில் வட்டக்களாரி அழைத்து அம்மன் தெய்வத்துகுரிய நாளான திங்கட்கிழமையில் மேடை ஏற்றுவார்கள். கூத்து இறுதிக்கட்டத்தில் கோபங்கொண்டிருக்கும் கண்ணகியை “தாயே குளிர்ந்திடும் அம்மா எங்களைப் பெற்ற நீயே குளிர்ந்திடும் அம்மா” என கண்ணகியை அம்மன் தெய்வமாக வணங்குவதுடன் கோவலன் கூத்து முடிவடைகின்றது. வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மன் கோவிலில் வருடம் தோறும் வட்டக்களாரி அழைத்து இதனை மேடை ஏற்றி வருகின்றார்கள்.

வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மன் கோவில் தோன்றியதற்கு மூல்லைத்தீவு பிரதேச மக்கள் மத்தியில் கர்ன பரம்பரையாக வரும் கதையொன்று உண்டு. வற்றாப்பழை நந்திக்கடற்கரையோரத்தில் அழைந்துள்ள வயல்வெளிகளில் மாடுகள் மேய்ப்பதற்காக இடையர்கள் செல்லுவது வழக்கம். வழக்கம் போல மாடுகளை வயல்களில் மேயவிட்டுவிட்டு நந்திக்கடற்கரையிலும் பாலைமர நிழலிலும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது வெள்ளைச் சேலையுடனும், தளர்ந்த நடையுடனும் கையில் உள்ள தடியை ஆதாரமாக ஊன்றிய படி தங்களை நோக்கி ஒரு பாட்டி வருவதைக் கண்ட சிறுவர்கள் பாட்டியை நோக்கி ஒடிச சென்று அன்புடன் அழைத்து வந்து பக்கத்திலுள்ள வேப்பமரத்தழியில் உழவு கலப்பைக்கு வெட்டி உள்ள, வேப்பம் படுவாளுக்கு மேல் இருத்தினர். களைப்பு சோர்வுடனும் இருந்த பாட்டியை நோக்கி குசலம் விசாரித்த சிறுவர்களை நோக்கி பாட்டி தனக்கு பசிக்கின்றது எனக் கூறவே மாடுகளில் பாலை எடுத்து வழைமையாக பொங்கும் பொங்கலை அவசரமாக பொங்கி முடித்த போது பாட்டிக்கு பொங்கிய பொங்கலை கொடுப்பதற்காக இலை இல்லையே என அங்கும் இங்கும் சிறுவர்கள் பார்க்கவே பக்கத்திலுள்ள விடத்தல் மரத்தில் உள்ள இலைகளை பிடுங்கித் தரும்படி பாட்டி கூறினாள். சிறுவர்களும் மிகச் சிறிய விடத்தல் இலைகளை ஒவ்வொன்றாக பிடுங்கிக் கொடுக்கவே அவற்றை கோரவை செய்து தட்டாக்கிய பின் அதில் தனக்கு பொங்கலைத் தரும்படி நீடினாள். சிறுவர்களும் தாங்கள் பொங்கிய பொங்கலை ஆச்சிக்குப் படைத்தனர். சந்தோசத்துடன் ஆச்சியும் சிறுவர்களும் சாப்பிட்டனர். களைப்பு எல்லாம் மாறி ஆச்சி தனது தலையில் பேன் எடுத்து விடும்படி கூறவே சிறுவர்களும்

தலையை விரித்தபோது தலை எல்லாம் கண்கள் இருப்பதைக்கண்ட சிறுவர்கள் பயந்து அதனை ஆச்சியிடம் கூறினார்கள். பதட்டப்படாமல் இருந்த ஆச்சி, இதனை ஊர்மக்களுக்கு தெரியப்படுத்துங்கள் எனக் கூறினார். சிறுவர்களும் ஒடிச் சென்று ஊர் பெரியவர்களுக்குக் கூறி அவர்களை அழைத்து வந்தபோது ஆச்சியைக் காணவில்லை. ஆச்சி இருந்த வேப்பம் படுவாள் தழைத்திருந்ததைக் கண்ட எல்லோரும் ஆச்சியம் அடைந்திருந்தனர். ஆச்சி இருந்த வேப்பமரத்தடியில் கோவில் அழைத்து வருடந்தோறும் வைகாசி மாத பெளர்னை தினத்திற்கு அன்டி வருகின்ற திங்கட்கிழமையில் பொங்கல் வைத்து வழிபட்டு வருகின்றனர். ஆரம்பத்தில் வேப்பமரத்தடியில் கொட்டில் அழைத்து வழிபட்ட மக்கள் தற்போது பெரிய கட்டிடங்களால் கோவில் அழைத்து அதனைச் சூழ அன்னதான மடங்களும் அழைத்து வழிபட்டு வருகின்றனர்.

அடங்காப்பற்றை பண்டாரவன்னியன் ஆட்சி செய்த காலத்தில் மூல்லைத்தீவு நிர்வாகத்திற்கு பொறுப்பாக இருந்து ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த நெவில் என்ற வெள்ளையன் வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மன் கோவிலை அழிப்பதற்குச் சென்றபோது அங்கிருந்த பூசகருக்கும் வேற்று மதத்தவனான நெவல் என்ற வெள்ளையனுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட வாய்த் தகராறின்பின் குறிப்பிட்ட தினத்தில் கோவிலுக்கு வருவதாகவும், அத் தினத்தில் கண்ணகை அம் மன் புதுமை செய்யாதுவிட்டால் கோவிலை அழித்து விடுவதாகவும் கூறிச் சென்றான். வேதனையுடன் படுத்திருந்த பூசாரியின் கனவில் தோன்றிய வற்றாப்பழை ஆச்சி, கோவிலுக்குள் இருக்கும் வெள்ளையன் வெள்ளையன் வந்ததும் பக்கத்திலுள்ள பனிச்ச மரத்தினை வலம் வந்த பின் அதனைத் தட்டிலிடும் படி கூறி மறைந்தாள். குறிப்பிட்ட நாளில் வெள்ளையன் வந்ததும் கோவிலுக்குள் இருந்த வெள்ளிப்பிரம்பினை எடுத்து வந்து பனிச்சமரத்தினை வலம் வந்த பின் அந்த பனிச்ச மரத்தினைத் தட்டினார். என்ன ஆச்சியம்! நிறைகாய்களுடன் இருந்த பனிச்சமரம் ஆடத் தொடங்கி அதில் உள்ள காய்கள் எல்லாம் வெள்ளையர்கள் மேல் குண்டுகளாக விசப்பட்டன. தலைதெறிக்க தப்பினால் போதும் என்று நந்திக்கடல் ஊடாக மூல்லைத்தீவு நோக்கி ஒடினார்கள். கோடைகாலத்தில் குதிரை பாய்ந்த இறக்கம் என அழைக்கப்படும் வெள்ளையர் குதிரையில் பாய்ந்த பள்ளத்தினை இப்போதும் காணலாம். அந்த பனிச்சமரமும் அதன்பின் காய்ப்பதில்லை. அதில் வெள்ளை நாகம் குடியிருப்பதனை கண்ட மக்கள்

அதன் அடியில் நாகதம்பிரானுக்கு கோவில் அமைத்து வழிபட்டு வருகின்றனர்.

வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மன் கோவில் பொங்கல் தொடங்குவதற்கு சில வாரங்களுக்கு முன்பே வன்னி பிரதேச மக்கள் குறிப்பாக பண்டார வன்னியன் ஆட்சி செய்த அடங்காகப் பற்ற மக்கள் அதற்கு ஏற்ற ஒழுங்குகளை செய்வார்கள். மக்கள் மனதிலும் ஒரு குதூகலத்தைக் காணக் கூடியதாக இருக்கும். இளைஞர் கள் மத்தியிலும் ஒர் உற்சாகத்தைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். வீட்டில் பெண்கள் கூட வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மன் பொங்கலுக்கும் வீடுகளுக்கும் தேவையான பொருட்களை வாங்குவதற்கு தங்களைத் தயார் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். பொங்கல் நடைபெறும் திங்கட்கிழமைக்கு முன்பு பதினைந்து நாட்களோ அல்லது ஏழ நாட்களோ அப்பிரதேச மக்கள் கண்ணகை அம்மனுக்கு விரதம் இருந்து பொங்கல் தினத்தன்று கோவிலுக்குச் சென்று கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கிணறுகளில் நீராடி கற்பூரச் சட்டி எடுத்தோ அல்லது காவடி எடுத்தோ அல்லது கண்குடம் வைத்தோ அல்லது தீமிதித்தோ தமது நேர்த்திக் கடன்களை முடிக்கின்றனர். பொங்கல் தினத்தன்று காவடி எடுப்பது ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சியாக இருக்கின்றது. குழுவுள்ள கிராம மக்கள் தங்கள் ஊர் கோவிலிருந்தும் வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மன் கோவிலுக்கு அண்மையில் இருந்தும் கூட்டம் கூட்டமாக காவடி எடுத்து வந்து தமது நேர்த்திக் கடன்களை முடிக்கின்றனர். மேலவாத்தியங்களுடனும் ஆட்டத்துடனும் காவடிகள் வர, அவற்றின் பின்னால் கற்பூரச்சட்டிகள் மனத்தை மிகவும் கவர வனவாக இருக்கும். மூல்லைத்தீவு, புதுக்குடியிருப்பு, தண்ணீருற்று, முள்ளியவளை, குமுளமுனை, கொக்கிளாய், ஒட்டிச்சட்டான் முதலிய கிராமங்களிலிருந்து அவ்வூர்மக்கள் சோறு கறிகளையும் சமைத்துக் கொண்டு மாட்டு வண்டிகளில் தமது உறவினர் சகிதம் இரவு, இரவாகப் புறப்பட்டு ஒன்றின்பின் ஒன்றாக வரும்போது மாடுகளுக்கு கட்டப்பட்ட சலங்கை ஒலி நாத ஒசைகளை எழுப்பிக்கொண்டே இருக்கும். பொழுது விழியும் போது நந்திக்கடற்கரையை வந்தடையும் வண்டி நிறைகளில் இளம்காளைகளை பூட்டி ஏற்கனவே பழக்கிவைத்திருந்தவர்கள் நிறைகளை விலக்கி முந்திச் செல்லும் போது ஏனைய வண்டிக்காரர்களும் தங்கள் மாடுகளை உசார்படுத்தி ஓடவைக்கும் போது ஒரு மாட்டு வண்டிப் போட்டி நடைபெறுவது போன்ற

காட்சியாகத்தான் இருக்கும். நிரை வண்டிகள் பாலைமரங்களின் கீழ் வண்டிகளை நிறுத்தி விட்டு, கோவிலைச் சூழவுள்ள கிணறுகளில் நீராடி தங்களது நேர்த்திக் கடன்களை முடிப்பார்கள். அதன்பின் பாலை மர நிழல்களில் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்த தங்களது வண்டிகளுக்கு வந்து, கடகம், பெட்டிகளில் கொண்டு வந்த சோறு, கறிகள் தயிர் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து குழுத்து கவளம், கவளமாக வட்டமாக இருந்து எல்லோரும் சாப்பிடுவார்கள். பின் மரநிழல்களில் படுத்து ஓய்வு எடுத்த பின் கோவிலைச் சூழ நடைபெறும் நிகழ் ச்சிகளையும் கடைகளையும் பார்ப்பதற்கு சிறுவர்கள் செல்ல, பெண்கள் தங்களுக்குத் தேவையான வீட்டுப்பொருட்களை வாங்க கடைகளுக்கு செல்ல வயோதிப்பார்கள் கோவிலுக்குள் படிக்கும் சிலம்பு கூறலைக்கேட்பதற்குச் செல்வார்கள். காலங்களின் கோலத்தால் இக்காட்சிகள் எல்லாம் கனவுக் காட்சிகளா என எண்ணவும் தோன்றுகின்றது.

வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மன் பொங்கல் நடைபெறும் போதுதான் கதிர்காம பாதயாத்திரிகள் ஒன்று கூடுவார்கள். வண்ணிப் பிரதேச யாத்திரிகர்களும், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கரையோரப்பாதை வழியாக வரும் யாத்திரிகர்களும் வற்றாப்பழை பொங்கலில் கலந்து கொண்ட பின் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து கரையோரப் பாதை வழியாக தமது கதிர்காமப் பாத யாத்திரையைத் தொடங்குவார்கள்.

வற்றாப்பழை கண்ணகை அம்மனுக்கு விழா எடுக்கும் இன்னொரு தினம் பங்குனி திங்களாகும். ஒவ்வொரு பங்குனி மாதத்திலும் வரும் திங்கட்கிழமைகளில் விசேஷச் சூசைகளும் கடைசி பங்குனி திங்களில் விசேஷ வழிபாடுகள் நடைபெறும்.

நாற் : “முருதநீண” – வடக்கு ஸூக்கு மாகாண சிலக்கிப் பூராமலர், 1996

ஏவதைப் பெற்றிருக்கிறார்களா? ஏவதைத் தந்திட்டிருக்கிறார்களா?

கவிஞர் “புணாக்கானா”

கதிரவனின் இளங்கதிர்களை முதலில் தரிசித்து முகவிழிப்புப் பெறும் கிழக் கிலங்கைக்கு முன்று தனிச் சிறப்புகள் உள்ளன. ஒன்று உலகப்பிரசித்தி பெற்ற பாடுமீன், இரண்டு மந்திரம் கூத்து போன்ற தொன்மைக்கலைகள், முன்றாவது இங்கே பரவலாக நடைபெற்றுவரும் சிறப்பான கண்ணகி வழிபாடு.

சோழநாட்டிலே மாணிமங்கையாகப் பிறந்து. பாண்டிய நாட்டிலே கற்பின் சக்தியாக மாறி, சேர நாட்டிலே தெய்வ நிலை கொண்ட கண்ணகி அம்மனின் சடங்குகளும் குளிர்த்தி விழாவும் ஆண்டு தோறும் வைகாசி மாதத்து வளர் பிறைக்காலத்தில் நடைபெற்றுவருவது வழக்கம்.

சேரன் செங்குட்டுவனால் வஞ்சிமாநகரில் எடுக்கப்பட்ட முதலாவது கண்ணகி விழாவிலே பங்குபற்றச் சென்ற கடல் குழ் இலங்கைக் கயவாகு மன்னன் இத்தெய்வத்தின் அற்புதங்களைக் கண்டும் கேட்டும் அறிந்து கொண்டதின் காரணமாக சந்தன மரத்தாலான அம்மன் சிலையுடன் சிலம்பு போன்ற அடையாளச் சின்னங்களையும் சந்தனப் பேழையில் வைத்துக் கொண்டுவந்து, இலங்கையிலே இவ் வழிபாட்டை ஆரம்பித்து வைத்ததாக வரலாறு கூறுகிறது.

இச் சின்னங்கள் யாழ்ப்பாணம், மூல்லைத்தேவு, திருக்கோணமலை, பொலனறுவை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, பதுளை வழியாக கொண்டு செல்லப்பட்டு கண்ட மாநகரிலே கோயில்கட்டி பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு “பத்தினித் தெய்யோ” என்ற திருநாமத்தோடு வழிபட்டு வரப்படுகிறது. இருந்தாலும் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களில்தான் இவ் வழிபாடு பல ஊர்களிலும் பரவலாக நடைபெற்றுவருகிறது.

பல நாட்களாக தொடர்ந்து நடைபெற்றுவரும் அம்மன் குளிர்த்தி விழா முக்கியமானதாகும். இது ஆகம முறைப்படி நடைபெறும் திருவிழாக்களின் இறுதி நாளான தீர்த்தோற்சவம் போன்றது. பலநூற்றாண்டுகளாக நடைபெற்றுவரும் இக் குளிர்த்தி விழா, புகழ்பெற்ற ஆலயங்களான தம்பிலுவில், காரைதீவு, செட்டிபாளையம் உட்பட பத்துக்கும் மேற்பட்ட ஆலயங்களில் வைகாசி மாதத்தில் வரும் திங்கள் வாரத்திலும், பட்டிநகர், கறுப்பளை, வீரமுனை, ஆரையம்பதி, தாண்டவன்வெளி போன்ற இருபதுக்கும் மேற்பட்ட ஆலயங்களில் வைகாசி மாதத்தில் வரும் பூரணைத் திதியிலும் நடைபெற்றுவருகிறது. இவ்வேறுபாட்டை மேலும் தொடரவிடாமல் என்ன செய்யலாம், எவ்வாறு நிவர்த்திக்கலாம், இதைப்பற்றி ஆராய்வதே எனது நோக்கமாகும்.

ஆகமமுறைப்படி நடைபெறும் கோயில் திருவிழாக்களில் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை ஏற்பட்டால் ஆகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி, பட்சம், மாதம், திதி, நட்சத்திரம், வாரம் இவைகளைக் கொண்டு தீர்த்துவிடலாம். ஆனால், பத்ததி முறைப்படி நடைபெறும் விழாக்களில் ஏற்படும் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு பத்ததிகளில் எவ்வித ஆதாரமோ, குறிப்போ இல்லை. இதனால்தான் இக்குறைபாடு தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. இதற்கு வழி என்ன? இதைப் பற்றி கொஞ்சம் சிந்திப்போம். குளிர்த்தி விழாக்களிலே பாடப்படும் குளிர்த்திப் பாடலிலே.

“ஜயனே உந்தன் அடினீந்தேன்
அழுவர் சோ குளிரிவன்று
வைகாசித் திங்கள் வருவோமியன்று
வருகைக் கிசைந்து வரம் கொடுத்தாரோ”

என்ற வரிகளிலே, வைகாசித் திங்களில் வருவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். கண்ணகை அம்மன் பிரார்த்தனை என்ற பாடலிலே,

“என்றவர்கள் சொல்ல இரண்டியே கண்ணகையாள்
வருச மொருக்கால் வைகாசித் திங்களிலே
வருவோ மெனவே வரங்கொடுத்த கண்ணகையே”

இதிலும், வைகாசித் திங்களின்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, இவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “திங்கள்” சொல்லே நமக்குள்ள ஒரு ஆதாரம். இந்தத் திங்கள் வாரத்தைக் குறிப்பிடுகிறதா? அல்லது பூரணைத் திதியைக் குறிப்பிடுகிறதா. இதில்தான் சிக்கல் உள்ளது. நாம் இதை திங்கள் வாரமாக எடுத்தால் வைகாசி மாதத்திலே நான்கு அல்லது ஐந்து திங்கள் வாரங்கள் வரும். இதில் எதை எடுப்பது, இதற்கான ஆதாரம் எதிலுமே இல்லை. எனவே திங்கள் என்பது வாரத்தைத்தான் குறிப்பிடுகிறது என்னும் தீர்மானம் வலுவிழக்கிறது.

இன்னுமொரு தேடலிலே நாம் கவனம் செலுத்துவோமானால் கண்ணகிக்கு திருமணம் நடந்த நாள்பற்றிய குறிப்புகள் தென்படுகின்றன. கண்ணகை அம்மன் அகவலொன்றிலே,

“வேதியர் தம்மை மிகவே அழைத்து
ஒதிய முகர்த்த மொன்றவ வருகரக்க
அட்ட லெச்கமிக்கு அம்ரத யோகமும்
கட்டழ குடைய கற்புவடையார்க்கு
திங்கட் கழுமை திருக்கலி யாணமும்”

எனக் கூறப்பட்டுள்ளதால், அமிர்தயோகத்தோடு கூடிய திங்கள் கிழமையில், கண்ணகி திருமணத்துக்கு வேதியர்கள் நாளெடுத்துக் கொடுத்தாக அறிகிறோம். இது மட்டுமல்லாமல் இளங்கோவடிகள் திருமணக் காதையிலே,

“செந்திருவாள் கண்ணகையாள்
சீரந்த மணம் தான்முடிக்க
அந்தணர்தன் கோமானே
அருள் செய் ஒரு நாளதென்றார்.”

இவ்வாறு திருமணத்துக்கு ஒரு நல்ல முகவர்த்தம் எடுத்துத் தாருங்கள் என்று கூறியதும்,

“மாணமது நாளது தெரிந்த ரோகினி
வளங்கள் கொள்நற் கோஞ்சுய மானநன் முகவர்த்தம்”

என்று கூறப்பட்டுள்ளதால், ரோகினி நட்சத்திரத்தன்று திருமணம் நடந்துள்ளது. நற்கோள் என்று கூறப்பட்டிருந்தாலும், எந்தக்கோள் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே, கண்ணகியின் திருமணம் அமிர்தயோகமும், ரோகினி நட்சத்திரமும் கூடிய ஒரு திங்கள் கிழமையில் நடந்ததாக அறிகிறோம். ஆனால், குளிர்த்தி ஆடும் தினம்பற்றிய குறிப்புகள் எதிலுமே இல்லை. இனி திங்கள் என்பது பூரணைத்திதியைக் குறிப்பிடுகிறதா என்பதைப் பற்றிச் சிந்திப்போம்.

பாரி மன்னின் இரு மகள்களான அங்கவை, சங்கவை என்பவர்களின் திருமணத்துக்கு முவேந்தர்களும் வந்தனர் என்று குறிப்பிடும் ஒளவையார் பாடவிலே

**“திங்கள் குடையுடை சேரலும் சோழலும் பாண்டியதும்
மாங்கைக் கருவி வந்துநின்ற மணம்யந்தலிலே!!”**

எனக் கூப்பட்டுள்ளது. குடை வட்டவடிவமானது. எனவே, இதிலே கூறப்பட்டுள்ள திங்கள் என்னும் சொல் வட்டவடிவமான பூரணச் சந்திரனையே குறிப்பிடுகிறது. இது மட்டுமல்ல, “திங்கள் முகமும் சௌங்கயல் விழியும் மாங்கயம் பாதமும்” என்ற பாடல் வரியிலும், திங்கள் என்பது, பெண்ணின் வட்டவடிவமான முகத்தைக் குறிப்பிடுவதால் இதிலுள்ள திங்களும் பூரணச் சந்திரனைக் குறிப்பிடுவதை அறியலாம். முவேந்தரால் கொல்லப்பட்டு, தனது தந்தையையும், நாட்டையும் இழந்து வேறுநாடு சென்ற பாரியின் இரு புதல்விகளும் ஒளவையாருடன் தங்கியிருந்தனர். அக்காலத்தில் ஒரு பூரணைத் திதியன்று இரவிலே நிலாவோளி வீசியதைக் கண்டதும்

**“அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் நிலவில்
நந்தையும் உடையோம் நாடும் பிற்கொளார்.”**

என மனவேதனை அடைந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அக்காலத்துத் தமிழ் மக்கள் பூரணை நிலவில் வீட்டுமுற்றத்தில் கூடியிருந்து, பால்ச்சோறு, சிற்றுண்டி வகைகளை உண்டு மகிழ்வது வழக்கம். அரசமகளிர் மாளிகையின் மாடத்தில் அமர்ந்திருந்து உண்பார்கள். இதை நினைத்துத்தான் இப்பெண்கள், பூரணை நிலவோளியைக் கண்டதும்

வேதனையடைந்தனர். இதிலும் “அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் நிலவில்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதானது பூரணைத் திங்களோளி யைத்தான் என்பது புலனாகிறது.

இதுமட்டுமல்லாமல் சேரன் செங்குட்டுவனிடம் பெற்றுக் கொண்ட பேழையையும் கயவாகு மன்னனையும், பாண்டியன் வெற்றிவேல் செழியன் யானையீதேற்றி ஊர்வலமாகக் கொண்டு வந்து வேதாரணியத்தில் வழியனுப்பிவைத்தான். இங்கிருந்து கப்பல் மூலம் இலங்கையின் வடக்கே “திருவடி நிலை” என்னுமிடத்தில் வந்திறங்கி, அங்கே, அலங்கரிக்கப்பட்டு தயாராக நின்ற யானையில் ஏற்றப்பட்டு கிழக்குக் கரையோரமாகக் கொண்டுவரப்பட்டது. வரும் வழியில், “வேலம்பாறை” என்ற ஊரில் வைகாசிப் பூரணையில் அம்மனுக்கு விழா நடைபெற்றதாக அறிய முடிகிறது. எனவே, கண்ணகி அம்மனுக்குரிய விழா, வைகாசிப் பூரணையில் தான் நடப்பது பொருத்தமானது.

இவற்றையெல்லாம் நாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் போது குளிர்த்திப் பாடவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வைகாசித் திங்கள் என்பது பூரணைத் திதியாகும். இதை பலர் ஏற்கலாம். சிலர் எதிர்க்கலாம். இருந்தாலும் நாம் இதை தொடரவிடாமல் இருப்பதற்காக, திங்கள் வாரத்திலும், பூரணையிலும் குளிர்த்தி விழா நடத்தும் ஆலயங்களின் கட்டாடிமார், பத்ததி முறை தெரிந்தவர்கள், அறங்காவலர்கள், சமயப் பெரியார்கள் இவர்களை ஒன்று கூட்டி ஒரு கலந்துரையாடலை நடத்த வேண்டும். இதில் இவர்கள் எடுக்கும் தீர்மானப்படி இதற்கு ஒரு முடிவுக்கட்டலாம். இந்த விழாவை ஒழுங்கு செய்த குழுவினரே இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டு குறிப்பை முடிக்கின்றேன்.

உதவியை:

1. சிலப்பதிகாரம் - இளங்கோவடிகள்.
2. கண்ணகி வழக்குரை - பண்டிதர் வி.சி.கந்தையா
3. மகாமாரித்தாய் திவ்யகரணி - கண்பதிப்பிள்ளை அட்டைப்பள்ளம்.
4. பத்திரிகைக் குறிப்புகள்.

முனாக்காணா
ஆரையம்பதி.

முகவரி : கந்தசுவாமி கோயிலடி : ஆரையம்பதி.

“கன்னகை” வழிபாடு ஏதாப்பான (நூட்டர்ஸல்) ஏதாஞ்சல்மீற்.

:நா. நவநாயகமூர்த்தி:

1. சடங்கு, குளிர்த்தி.
2. கொம்பு விளையாட்டு
3. இலக்கியங்கள்.
4. இசைமரபு.
5. கலைகள் (இணைந்து நிலவிவந்த கலைவடிவங்கள்)
6. வழிபாட்டு முறைகள்.
7. வாழ்வியல் (சடங்கு உற்சவ காலங்களில் கடைப்பிடிக்கப்படும்)

சடங்கு:

கிழக்கிலங்கையில் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு தமிழகத்தில் உள்ள பழந்தமிழ் கிராமங்களில் வருடாவருடம் கண்ணகி ஆலயங்களில் வைகாசிப் பூரணையொட்டி நடைபெற்றுவந்துள்ளது. பண்டைய கண்ணகையம்மன் ஆலயங்களில் மிகவும் விமரிசையாக கண்ணகையம்மன் சடங்கு இடம்பெற்று வந்துள்ளதுடன் குலதெய்வமாகவும் கண்ணகையம்மன் விளங்கி வந்துள்ளான். இதற்கு இலக்கிய தொல்லியல் சான்றுகள் உள்ளன.

மடலாலயங்களாக விளங்கி வந்த இவ்வாலயங்களில் இடம்பெற்றுவந்த பூசை, வழிபாடுகள் என்பன முழுக்க முழுக்க பத்ததியின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளனம் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை பத்தாசிமுறை என்று குறிப்பிடுவோ. கட்டாடி அல்லது கப்புகளார் என்று குறிப்பிடப்படும் பூசகர் (பூசாரி) மாரே பூசைகளை நடாத்திவந்தனர். நம்பியர் என்று குறிப்பிடப்படும் பூசகர்மாரும் சடங்குகளை (பூசை) நடத்தி வருகின்றனர். இவர்கள் கி.பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் வட இலங்கையிலிருந்து அம்மன் (கண்ணகி) விக்கிரகங்களை எடுத்து வந்தவர்களின் சந்ததியினர் ஆவர். இன்றய மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உள்ள கண்ணகி அம்மன் ஆலயங்களில் இத்தகையோர் (நம்பியர்) பணியாற்றி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மடை, படையல் ஆகியன பூசைகள் முறைகளும் (பொங்கல்) “கல்யாணக்கால் நடுதல்” போன்ற சடங்குகள் இடம்பெறுவதும் மரபாகும். வைதீக முறையிலோ (வேதம், மந்திரங்கள், கலோகங்கள்) அன்றி சைவதூகம (தேவாரம், திருவாசகம்) முறையிலோ பூசைவழிபாடுகள் (படையல், மடை, காவியம்பாடல், குளிர்த்திபாடல்) இடம்பெற்று வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கியங்கள்:

கண்ணகி வழிபாட்டின் தொன்மங்களாக இன்று காணக்கிடைக்கும் சான்றுகளாக இலக்கியங்களும் மிளிர்கின்றன. இவற்றுள் இன்று காணக்கிடைக்கும் இலக்கியங்களுள் “கண்ணகி வழக்குரை” விளங்குகின்றது. பழைய கண்ணகி ஆலயங்களில் கண்ணகி வழக்குரை உள்ளன. தமிழ்லுவில், வீரமுனை, பட்டிநகர், காரைதீவு போன்ற கண்ணகை அம்மன் ஆலயங்களில் சேமிக்கப்பட்டிருந்த “கண்ணகி வழக்குரை” காவியம் அந்த அந்த ஆலயங்களுக்கென உருவானவை என்பதை அறிய முடிகின்றது.

இப்பகுதியிலுள்ள கண்ணகையம்மன் ஆலயங்களில் நிலவிவரும் இக்கிராமிய இலக்கிய வடிவம் குறிப்பாக, பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலோ அன்றிப் பதினாறாம் நூற்றாண்டிலோ உருவானவை களாகும் என்பதில் ஜயமில்லை.

யாழ்ப்பான இராச்சியம் உன்னத நிலையிலிருந்த காலத்தில் அதாவது கி.பி. பதினாலாம், பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் (1450 வரை) கிழக்கிலங்கைக்கும் வடஇலங்கைக்குமிடையில் நெருக்கமான சமூக, சமய, அரசியல், வாணிபத் தொடர்புகள் இருந்து வந்ததுடன் இலக்கிய உறவும் இருந்து வந்துள்ளது. கிழக்கிலங்கையில் அக்காலத்தில் அரசியல் அதிகாரம் (சிற்றரசர்கள்) பெற்றிருந்தவர்கள் யாழ்ப்பான இராச்சியத்தின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றிருந்தனர். இது மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றுண்மையாகும்.

இக்காலத்தில் கி.பி. 1380 – 1414 வரை ஆட்சிபுரிந்துவந்த ஜெகவீரன் (செயவீரன்) என்பவரால் “சீலம்பூரல்” அல்லது “கோவலன்கைத்” என்ற

காவியம் இயற்றப்பட்டது. இக்காவியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிற்காலத்தில் கி.பி. 15ம் அல்லது 16 ஆம் நூற்றாண்டில் கிழக்கிலங்கையின் தென்பகுதியில் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு தமிழகத்தில் அமைந்திருந்த பழந்தமிழ் கிராமங்களில் உருவான இலக்கியங்களே (ஏட்டுச்செல்களில்) “கண்ணகி வழக்குரை” ஆகும்.

இந்த இலக்கியத்தை அச்சுருவாக்கிய பண்டிதர் வி.சி.கந்தையா அவர்கள் தான் சேகரித்த செல்களை ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்தவேளை, ஓவ்வொரு ஆலயங்களிலும் காணக்கிடைக்கும் இலக்கிய விவைத்தில் பொதுவாக ஒற்றுமை காணப்பட்டனம் சிறிதுவேறுபாடு காணப்படுவதாகவும் அவற்றை ஒப்புநோக்கிப் பொதுவானதொரு இலக்கியமாக அச்சுவடிவில் வெளியிடுவதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

இவைதவிர் கி.பி. 16ம், 17ம் நூற்றாண்டுகளில் “கண்டிமன்னர்” காலத்தில் - ஏராளமான இலக்கியங்கள் உருவாகியுள்ளன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை பிற்காலத்தில் அவ்வப்போது நிகழ்ந்த இனவன் முறைகளால் அழிந்தொழிந்துபோக, சில ஆலயங்களில் சேமிக்கப்பட்டிருந்த கண்ணகி வழிபாடு தொடர்பான இலக்கியக் தொன்மங்கள் விடுமிகள் சிலரால் மறைக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டும் போயின என்பதும் மறுதலிக்க முடியாத உண்மையாகும்.

வீரமுனை, நிந்தவூர் பிரதேசம் (நிந்தவூர், அட்டப்பள்ளம்), கரவாகு, காரைதீவு, கல்முனை, ஆகிய இடங்களில் பண்டைக்காலம் தொட்டு நிலவிவந்த கண்ணகி வழிபாடு தொடர்பான இலக்கியங்கள் (சுவடிகள்) மேற்குறிப்பிட நிகழ்வுகள் காரணமாக அழிந்தொழிந்துபோயின எனலாம். எஞ்சிய எமது மரபு இலக்கியங்களை தேடிப்பிடித்து பதிவு செய்து எமக்களித்துச் சென்ற பெரியார்களை இந்த இடத்தில் நினைவு கூர்வது எமது நன்றிக்கடனாகும். இந்த வகையில் கடந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்திருந்து மறைந்த திரு.சி.கண்பதிப்பிள்ளை (அட்டப்பள்ளம்) பண்டிதர் வி.சி.கந்தையா ஜயா போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இவர்களுடன் திரு.சதாசிவஜயர், எப்.எக்.ஸி. நடராஜா, அருள் செல்வநாயகம் போன்றோரின் பணிகளும் போற்று தற்குரியன. கண்ணகி

வழிபாடு தொடர்பான இலக்கியங்களாக வழக்குரை காவியம், மழைக்காவியம், குளிர்த்திப்பாடல், ஊர் சுற்றும் காவியம், பள்ளுப்பாடல்கள், கொம்பு விளையாட்டுப் பாடல்கள் என்பன இனங்காணப்படுகின்றன. இவை அக்காலப் புலவர்கள், கவிஞர்கள், பாமரக் கவிஞர்கள் என்போரால் இயற்றப்பட்டவை.

இவ்விலக்கிய வடிவங்கள் யாவும் பாதுகாக்கப்படவேண்டிய நமது தொன்மைச் சான்றுகளாகும். இதற்கான செயற்பாடுகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டியது தமிழ் ஆர்வலர்கள், கனவான்கள், சான்றோர்கள் என்போர் கடனாகும். இவ்விலக்கியங்கள் வெறுமனே பக்தி பூர்வமானவைகள் மட்டுமன்றி நமது முன்னோர்களது வாழ்வியலைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவனவாகவும் மிளிர்கின்றன. அத்துடன் சில இலக்கியங்கள் குறிப்பாக மழைக்காவியம், ஊர் சுற்றும் காவியம் போன்றன அக்கால சமூக, சமய பொருளாதார (தொழில்கள்) நிலைகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடிகளாகவும் அமைந்துள்ளன என்றால் மிகையாகாது.

இசைமரபு:

பண்டுதொட்டுத் தனித்துவமான “இசைமரபு” ஒன்று கிழக்கிலங்கைத் தமிழிடையே நிலவிவந்துள்ளது. இதற்கு கண்ணகிவழிபாடு தொடர்பான இலக்கியங்களும் சான்றுகளாக உள்ளன. இவ்விலக்கியங்கள் யாவும் இசையோடு பாடப்பட்டு வந்துள்ளன. காவியம் என்றாலும் சரி, அல்லது பள்ளுப்பாடல்கள் என்றாலும் சரி இனிமையான வகையில் அதற்கு என்று வகுத்த பண்ணோடு இசைந்து பாடப்பட்டு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டார் வழக்காற்று இசை என்று நம் இசைமரபு பற்றி குறிப்பிடுமிடத்து தொன்மையிக்க நமது அம்மன் பாடல்கள் தனித்துவம் பெறுகின்றன. இசையோடு இசைந்துபாடும் குளிர்த்திப்பாடல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவ் விலக்கியச் செல்வங்களை தங்கள் மேதாவிலாசத்துக்காக மரபு மாற்றிக் கையாண்டு வந்துள்ளனர். கடந்த ஆண்டின் இறுதிக்காலம் வரை இதனை காணமுடிகின்றது.

மரபு என்பது மாறாதது. அதனை மாற்றினால் அது மரபு அன்று. வாழும் முறையை மாற்றுவக்கள் (தனியாள்). அதற்கு மரபு என்று பெயர்

குட்டாதீர்கள், நவீன என்று குறிப்பிடுவார்கள் (ஒ-ம்) நாட்டுக் கூத்து என்பது மரபு வழியானது. அதனை மாற்றியமைத்து (ஆட்டம், பாடல், இசை, தாளாக்கட்டு) விட்டு நாட்டுக்கூத்து என்று குறிப்பிடாதீர்கள். நவீன கூத்து என்று பெயரிடுவார்கள். இதேவேளை, “மரபு” என்ற தொன்மமே நமது தொன்மையை (சமூகவரலாறு) தெளிவுறுத்தும்.

கலைகள்:

கிழக்கிலங்கைப் பாரம்பரியக் கலைகள் வளர்ச்சியில் இப்பிரதேசத்தில் நிலவிவந்த கண்ணகி வழிபாடும் உறுதுணையாக இருந்து வந்துள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. வசந்தன் ஆடல், கும்மி போன்ற கலைவடிவங்கள் இதனோடு இணைந்த இலக்கியங்கள் இதற்கு சான்றுகளாகும். இதற்கு மேலாக நாட்டுக்கூத்து வளர்ச்சிக்கும் கண்ணகி வழிபாடு துணையாக விளங்கி வந்துள்ளது.

பண்டைக் காலத்தில் குறிப்பாக கடந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை தெற்கே திருக்கோவில் தம்பிலுவில் தொடக்கம், கோளாவில், அக்கரைப்பற்று, நிந்தவூர் (அட்டப்பள்ளம்) காரைதீவு, சித்தாண்டி வரை மற்றும், மண்ணூர் தொடக்கம் கண்ணங்குடாவரை உள்ள பழந்தமிழ்க் கிராமங்களிலெல்லாம் கண்ணகி வழிபாட்டுடன் இணைந்ததாகவே நாட்டுக்கூத்து வளர்ச்சியற்று வந்துள்ளமையை ஆய்வுகள் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

ஆலய உற்சவங்கள், பண்டிகைக் காலங்கள் (சித்திரை, பொங்கல்) ஆகியனவற்றில் நாட்டுக் கூத்துக்கள் இப்பிரதேசங்களில் அமைந்துள்ள பழந்தமிழ்க் கிராமங்களில் ஆடப்பட்டு வந்தபோதும், கூத்துமையங்களாக கண்ணகி அம்மன் ஆலயங்களே (கொம்புச்சந்தி, கோயில் வீதி) மினிர்ந்து வந்துள்ளதுடன் கண்ணகையம்மன் உற்சவ காலங்களிலேயே (சடங்கு, குளிர்த்தி) ஏராளமான கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டு வந்துள்ளன. ஆதலால் அக்காலத்தில் சிறப்புடன் விளங்கிவந்த மரபு வழிநாட்டுக் கூத்து, கலை வளர்ச்சிக்குத் திட்டங்களையம்மன் ஆலயங்கள் பெரும் பங்களிப்பினை நல்கி வந்துள்ளன எனலாம்.

இதுதவிர கொம்பு விளையாட்டு காலங்களில் இயற்றப்பட்ட (பாமரக் கவிஞர்) பாடல்கள் பெரும்பாலும் நாட்டார் இசையில் (சிந்து) அமைந்திருந்தன. ஏடகம், தேர் என்பன ஊர் வலம் வரும் வேளைகளில்

பாடப்பட்டு வரும் பள்ளுப்பாடல்கள், அரிவையர் பங்கு கொண்டு ஆழவரும் கும்மிப்பாடல்கள் ஆகியன தொன்மை மிக்கன. கண்டி மன்னர் காலத்தில் உருவான இச்சிற்றிலக்கியங்கள் அக்காலத்தில் சிறந்திருந்த கும்மி, ஆட்டம் போன்ற கலைகளுக்கு சான்றுகளாகும்.

இவ்விலக்கியச் சான்றுகள் வாயிலாக கண்ணகி வழிபாட்டுடன் இணைந்ததாகவே கிழக்கிலங்கையில் (அக்காலத்தில்) பாரம்பரியக் கலைகளான நாட்டுக்கூத்து, வசந்தன், கும்மி போன்ற கலைவடிவங்கள் வளர்ச்சியற்று வந்துள்ளன என்பதை உணரமுடிகின்றது.

சடங்கு குளிர்த்தி

இப்பாரம்பரிய நிகழ்வுகள் தொன்றுதொட்டு நிலவி வருகின்றன. இடத்துக்கிடம் இவற்றில் வேறுபாடுகள் சில இருப்பினும் பொதுவான ஒற்றுமையுண்டு. மரபு மாறாது இவை பேணப்படல் வேண்டும். வெறும் சம்பிரதாயம் என்ற நிலை இல்லாது நமது முன்னோர்கள் கடைப்பிடித்து வந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இடம்பெறல் வேண்டும். உண்மையான பயன்களை அனுபவிக்கவும், உணர்வு பூர்வமாக அறிந்து அனுபவங்கள் மூலமாக அனுபவிக்கவும் முடியும். இவை எனது அனுபவங்கள் ஆகும். இவேளை சமத்துவம், சகோதரத்துவம், ஒற்றுமை, ஒழுக்கம், பக்தி, அன்பு, பரிவு, பாசம், கட்டுப்பாடு, என்பன அவசியம். ஆசாரம், தூய்மை, எளிமை நிறைந்த குழல் துணை செய்யும்.

ஆலயங்கள்:

கண்ணகி அம்மன் ஆலயங்கள் மடாலயங்களாகவே விளங்கி வந்துள்ளன. இங்கு இடம்பெற்ற சடங்கு, பூசை வழிபாடுகள் பக்தியின் அடிப்படையில் இடம்பெற்று வந்தன. இதற்கான உடனடிப் பயன்களை எமதுமுன்னோர்கள் அனுபவித்து வந்துள்ளதைச் செவிவழிச் செய்திகள் உணர்த்துகின்றன. கடந்த நூற்றாண்டின் தொடக்க காலம் தொடங்கி இவ்வாலய அமைப்புக்கள் மாற்றம் பெறத் தொடங்கியதுடன் வழிபாடும் மாறுதலுற்றன எனலாம். இந்நிலமை எமது கிழக்கிலங்கையில் அக்காலத்தில் இடம்பெறத் தொடங்க வில்லை எனலாம். குறிப்பாக வட இலங்கையில் அமைந்திருந்த கண்ணகி ஆலயங்களில் பெரும் பாலானவை ராஜராஜேஸ் வரி ஆலயங்களாகவும், அம்மன் ஆலயங்களாகவும் மாற்றம் பெற்றுள்ளன.

அன்மைக் காலத்தில் இங்கும் இவ்வாறான நிலைதோற்றம் பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

மடாலயமாக விளங்கி வந்த பண்டைய கண்ணகையம்மன் ஆலய ங்கள் சில இடிக்கப்பட்டு ஆகம முறைப்படி (சைவ) நிர்மாணிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதன் வாயிலாக பூசை வழிபாடுகளில் மாற்றங்களை காண முடியும். பாரம்பரியம், மரபு என்பன புறக்கணிக்கப்பட்டு, வைதை முறையிலோ அன்றி சைவமரபிலோ பூசை, வழிபாடுகள் இடம்பெற வழிவகுக்கப்படும். இதனை மரபுரிமை மீறல் என்றும் கொள்ளலாம். கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுக்கு முன்னர் தோற்றம் பெற்று இன்று கிராமிய சமூகத்தில் உச்சக்கட்டத்தில் நிலவிவரும் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூகக் கட்டமைப்பும் இதற்கு காரணியாகும். இதற்கு முந்தியகாலத்தில் பழந்தமிழ் கிராமங்களில் நிலவிவந்த “சமூகக் கட்டமைப்பை” நோக்குமிடத்து இதில் அக்கிராமத்தில் வாழ்ந்து வரும் ஒழுக்க சீலர்களான முதியோர், சான்றோர், கலைஞர் (அன்னாவியார்), வைத்தியர் (சித்த), ஆசிரியர், சோதிடர், மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து கண்ணகையம்மன் ஆலய முன்றில் கூடுவர். (இல்லாதவிடத்து ஒரு ஆலய முன்றல்) இக் கூட்டத்திலேயே அக்கிராமிய சமூகம் சார்ந்த சமூக, சமய கலைகலாசார தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படும். இதற்கு கட்டுப்பட்டு எல்லோரும் நடப்பர் இதுதான் அக்கால சமூக கட்டமைப்பு. அதாவது! பாரம்பரியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூகக் கட்டமைப்பு. இக்கட்டமைப்பில் அங்கம் வகிப்போர் நிதானம், நேர்மை, பொதுநலம் சார்ந்தவர்களாக விளங்கினார். அத்துடன் ஒழுக்கம், பண்பு, உண்மை, தியாகம் போன்ற நற்பண்புகள் மிக்கவர்களாகவும் தன்னிலங்கருதாத சான்றோர்களாகவும் விளங்கினார். தொன்றுதொட்டு நிலவிவரும் சமூக, சமய மரபுகள் பேணப்பட வேண்டும் என்பதிலும் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்ததுடன் இறைபக்தி மிகுந்தவர்களாகவும் இருந்தனர்.

இந்நிலையிலேயே மடாலயங்களாக இருந்துவந்த கண்ணகை ஆலயங்கள் அதே அமைப்பில் நிர்மாணிக்கப்பட்டு வந்தன. மன்டபங்கள் நிர்மாணித்து ஆலயத்தை விரிவுபடுத்தும் பணியில் கவனம் செலுத்தியிருந்தனர். (உ-

ம்) தம்பிலுவில் கண்ணகியம்மன் ஆலயம் ஆகும். அதாவது எமது பண்டைய கண்ணகையம்மன் ஆலயங்கள் (நிர்மாணிப்பு) மரபு வழி ஆலயங்களாக மினிரவேண்டும்.

கலாசாரம்:

கண்ணகை அம்மன் வழிபாடானது கிழக்கிலங்கை மக்கள் வாழ்வியலில் அதாவது கலாசாரத்தில் பெரும் பங்களிப்பை நல்கிவந்துள்ளது. கற்புக்கரசியாக பத்தினிப் பெண்ணாக பத்தினித் தெய்வமாகப் போற்றிவந்த இப்பிரதேச மக்கள் ஒழுக்கம் நினைந்த நன்மக்களாக வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இப்பிராந்திய கிராமிய சமூகத்தில் குறிப்பாக பெண்கள் ஒழுக்கம் நிறைந்தவர்களாகவும், மானத்தைப் பெரிதெனப் போற்றுபவர்களாகவும் வாழ்ந்திருந்தனர். ஒவ்வொரு குடும்பப் பெண்களும் தங்களைக் கண்ணகியாகக் கருதி வாழ்ந்திருந்ததுடன் ஒருத்தி ஒருத்தனுக்கு என்ற நினைவுடன் வாழ்ந்து வந்ததை அறிய முடிகின்றது.

தமிழ்ப் பெண்ணான கண்ணகி கற்பின் செல்வியாகி பத்தினித் தெய் வமானாள் என்பதை ஒவ்வொரு தமிழ்ப் பெண்ணும் உணர்ந்திருந்தனர். கணவனுடன் கருத்தொருமித்து வாழ்ந்திருந்த குடும்ப பெண்கள் வாழ்க்கை மிகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் சந்தோஷமாகவும் இருந்தது. நம்பிக்கையே வாழ்க்கை என்பார்கள். கண்ணகையம்மனத் தங்கள் குலதெய்வமாகக் கருதி வாழ்ந்து வந்ததுடன் தங்கள் குறைகளை அம்மனிடம் முறையிட்டு வந்ததுடன் அதற்கான நல்ல பயன்களையும் அனுபவித்து வந்ததை செவிவழிச் செய்திகள் உணர்த்துகின்றன.

இன்றைய காலத்தில் அந்த நம்பிக்கைகள் அனைத்தும் பொய்யாகப் பழங்கதைகளாகவிட்டன என்றே கூறலாம். அக்கால சமூக கலாசாரம் இன்றைய கிராமிய சமூகத்தில் இல்லாதாழிந்துள்ளன. சம்பிரதாயம் என்ற வகையில் வருடாவருடம் சடங்கு வழிபாடுகள் சிறப்பாக நடந்தேறி வருகின்றன. பொருளாதார மேம்பாடு கண்டு கல்வி, அரசியல், வாணிபத் துறைகளில் பெருவளர்ச்சி கண்டு வாழ்ந்துவரும் இன்றைய கிராமிய சமூகம், தங்கள் அந்தஸ்தது, மேலாதிக்கம், என்பளவற்றை இலக்காகக் கொண்டு செயலாற்றி வருகின்றனர்.

இவர்களிடையே கண்ணகி வழிபாடு, பாரம்பரியப்பெருமைகள், வழிபாட்டு விழுமியங்கள், கலைகள், கலாசார மரபுகள் என்பனவற்றில் தேடல், சிந்தனை, பெருமை என்பன முற்றாக மறைந்து போடுள்ளன. தெய்வநம்பிக்கையும் இல்லை, பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட போலி வாழ்க்கை வசதிகள் என்பனவே இலக்காக உள்ளன.

எமது முன்னோர்கள் அனுபவித்துவந்த இயற்கையோடு இணைந்த இனிமையான அமைதியான வாழ்க்கைக்கு எமது சமூக மரபுகள், பாரம்பரியக்கலைகள், மரவு இலக்கியங்கள், தனித்துவமான சமய கலாச்சார விழுமியங்கள் உறுதுணையாக இருந்து வந்துள்ளன. இவற்றிற்கெல்லாம் மையங்களாக கிழக்கிலங்கை கண்ணகையும்மன் ஆலயங்களும், வழிபாட்டுப் பாரம்பரியமும் (கிராமிய சமூகத்தில்) மினிரந்து வந்துள்ளன என்றால் மிகையாகாது.

வீரன யுந்தனி வந்தாள்

விளையாடும் வீதியில் வந்தாள் வந்தாள்
மாறான பாண்டியன் மான வென்று
வளமான கொங்கை யந்தாள் வந்தாள்

மேலான வேல்விழி வந்தாள்

விளையாடும் வீதியில் வந்தாள் வந்தாள்
பாலாறு மென் மொழி வந்தாள்
மரிவான கண்ணகை வந்தாள் வந்தாள்.

கொற்றவன் முன்னால் மினந்து போட்ட

கோவலர் அங்கத்தைக் கூடக் கூட்டி
மற்றவன் றன்னால் வசனம் கேட்ட
மாது நல்லாவீவன் வந்தாள் வந்தாள்.

இலங்கை அறிவு இயக்கமும் சிலப்பதிகார விழாவும்!

களனிப் பிரதேசம் பட்டியசந்தி, பெரும்பான்மைச் சமூகங்களின் மத்தியில் வாழ்ந்த ஒரு துடிப்பான இளைஞர். அவரது சிறிய குடும்பம், முற்போக்கான எண்ண ஊற்றுக்கள், இலக்கிய நண்பர்கள் இருவர்; திரு.பழனிச்சாமி, திரு.கணேசானந்தன் என்று. இவர்கள் இணைந்ததன் வெளிப்பாடுதான் “இலங்கை அறிவு இயக்கம்” என்பது. அந்த இளைஞர் திரு.வேல் அழுதன். சமயங்கடந்த சமூக உணர்வும் சேவை மனப்பான்மையுமே அறிவு இயக்கத்தின் குறிக்கோள். அதற்கான பிரசாரங்கள், விழாக்கள் என்பது அதன் செயற்பாடுகள். வீடு வீடாக இந்த மூவரும் சென்று ஒரு வீட்டிற்கு ஒருஞ்சுபா என்று சேர்த்த பணமே இயக்கத்தின் மூலதனம். இவ்வியக்கத்தின் ஆரம்ப கால செயற்பாடுகளில் ஈர்க்கப்பட்ட மலையக சமூக முன்னோடி திரு.சிவவிங்கம் அவர்கள் இதற்கான ஆங்கில அமைப்பாக “SRI LANKA ATHENAEUM” எனப் பெயரிட்டார்கள்.

1970 - 1983 காலங்களில் அறிவு இயக்கம் தலை நகரிலும், ஹட்டன், நோர்வூட் போன்ற மலையக நகரங்களிலும் விழாவெடுத்தது. அந்த இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு திரு.சிவவிங்கம், திருச்செந்தூரன் போன்ற சிந்தனையாளர்களின் ஆசிகளும், ஒத்துழைப்பும் இருந்தன. கொழும்பு முகத்துவாரத்தில் எடுக்கப்பட்ட “வள்ளுவர் விழா” மிக பிரபலமானது. அன்னை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் சமயம் கலக்காத நீண்ட இலக்கியச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்திய கூட்டம் இது. 1973 ஏப்ரல் மாதம் 14ல் கொழும்பு புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தில் எடுக்கப்பட்ட “சிலப்பதிகார விழா” போன்று இதுவரை இலங்கையில் எவராலும் நடத்தப்படவில்லை. அத்தனை சிறப்பாக அது அமைந்திருந்தது. காலை தொடங்கி முழுநாள் விழாவாக முத்தமிழ் நிகழ்வாக அது நடந்தேறியது. “இயல்” நிகழ்விலே இலக்கிய சொற்பொழிவுகள் இடம் பெற்றன. பல பிரபலங்களும் அறிமுகங்களும் இடம் பெற்றிருந்தனர். அற்புதமான ஆய்வுரைகள் வெவ்வேறு தலைப்புகள் அமைந்திருந்தன. செ.இராசதுரை, கு.குருசாமி, கலாநிதி. அ.சண்முகதாஸ், எ.வி.பி.கோமஸ், கலையரசி சின்னையா, க.நவசோதி என்று பட்டியல் ஞாபகத்தில் உள்ளது. “கிசை” யில் மழைபொழிந்த “கானல் வரிச் பாடல்கள்” திருமதி கெனீஸ்வரி ராஜப்பன்

அவர்களினதும் அவரின் மாணவிகளினதும் குரல்கள் இன்றும் காற்றில் மிதந்து வருகின்றன. திருமதி. நந்தினி குழுவினரின் நாட்டியம் “குன்றக்குரவர்” இதுவரை எந்த மேடையிலும் காணாதது. அது சிலப்பதிகார விழாவின் முத்திரை.

இலங்கை அறிவு இயக்கம் தொடர்ந்து தொண்டாற்றிய நாட்களில்தான் அதன் இலக்கிய முகிழ்வாக “தமிழ்க்கதைஞர் வட்டம்” என்ற “தகவம்” உதயமானது. “தசம்” சன்முகசுந்தரம், வ.இராசையா மாஸ்டர் என்று தகவத்தின் தலைமைத்துவம் பெருமைபெற்றது. வேல் அமுதனே இரண்டிற்கும் பொதுச் செயலாளராகத் தொடர்ந்தார். 1982 இல் அறிவு இயக்கத்தின் தலைவராக அமர்ந்தவர் அருட்திரு. சா.ம.செல்வரத்தினம் அ.ம.அ.தி. அவர்கள். 1983 ஆடிக் கலவரத்தின் பாதிப்பில் அறிவு இயக்கத்தின் செயற்பாடுகள் அமிழ்ந்துபோயின. மீண்டும் சிலம்புக்கு விழாவெடுக்கும் எண்ணம் அறிவு இயக்கத்துக்கு இருந்தது. ஆனால் இது ஈடுபோகல்லை. இப்போது அந்த நினைவுகள் மீட்கப்படும்போது இங்கே ஒரு செய்தியைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அன்று இளங்கோ அடிகள் புகழ்ந்து போற்றிய கற்புக்கரசியின் சிலை தமிழ்நாடு, மதுரை மாவட்டத்து எல்லையில் உள்ள சுருளிமலை யிலிருந்து ஒரு மைற்கல் தொலைவில் உயர்ந்த மலையொன்றின் மேல் இருப்பதாக அறியப்படுகிறது. இரண்டு கைகளுடன் அமைந்த பெண் உருவமாக அது உள்ளது. பூசிக்கவும் படுகிறது. ஒரு மனிதன் சுமந்து செல்லக்கூடிய கல்லால் அமைந்த சிலையாக அது உள்ளது. பகுப்பாளர்களின் கருத்துப்படி இக்கல் தமிழ் நாட்டில் இல்லாத வகை. எனவே செங்குட்டுவன் அமைப்பித்த கல் இதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்கிறார் கரந்தைப் பேராசிரியரும் ஆய்வாளருமான கோவிந்தராசன் அவர்கள்.

இன்று மட்டுநகரில் காப்பிய நாயகிக்கு விழாவெடுக்கும் ஏற்பாடுகள் நடப்பதாக அறிகிறேன். ‘இலங்கை அறிவு இயக்கத்தின்’ அங்கமாக இருந்தவன் என்பதால், ஆசைகள் நிறைவேற்றட்டும்! ஆர்வங்கள் நிலைக்கட்டும் எனப் பிரார்த்திப்பதில் பெருமையடைகிறோம்.

:கோத்திரன்: கொழும்பு:06.

கொழும்புதமிழ்க்கலை
தெலுங்கு:

‘செங்கதீர்’ அண்டுச் சந்தூ : ரூ 1000/-க்குக் குறையாத இயன்ற அன்பளிப்பு

- ★ “செங்கதீர்” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலம் விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் நேரில் வழங்கலாம்.
- அல்லது
- ★ மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு, நடைமுறைக் கணக்கு இல : 113100138588996 க்கு வைப்பிலிடலாம்.

People's Bank (Town Branch) Batticaloa.

Current account No.: 113100138588996 - For bank deposit

அல்லது

- ★ அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பில் மாற்றக் கூடியவாறு காசக்கட்டளை அனுப்பலாம்.

Post Office, Batticaloa - For money orders

- ★ காசோலைகள் / காசக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் எனப் பெற்றுக் Cheques / Money orders in Favour of T.Gopalakrishnan

வெள்ளுமிழு தமிழ்ச் சங்கம்

நூலகம்

எல்லாப் பொருட்களும் கப்பலுக்கு வந்து விட்டன! ஆனால் மட்டக்களாயில் இருந்து வெளிவரும் கவைத்திரள் நகைச்சுக்கை சுஞ்சிகை இன்னும் வழிவில்லை..... கறி ஒன்.....

தொடர்புகள்
கவைத்திரள்

15, பெயிலி வீதி, மட்டக்களப்பு.
தொ.பே: 0770265351